

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ίδρυτής:

ΝΙΚ. ΣΤ. ΨΑΡΟΥΔΑΚΗΣ

Ίδρύθηκε το Μάιο του 1953 από το Νίκο Ψαρουδάκη. Το 1967, με την επιβολή της προληπτικής λογοκρισίας από τη Χούντα, ανέστειλε την κυκλοφορία της, για να επανακυκλοφορήσει τον Ιανουάριο του 1970, μετά την άρση της προληπτικής λογοκρισίας, με κολοβαμένο ωστόσο τον τίτλο της, χωρίς το «Δημοκρατία». Με τη μαχητική της αρθρογραφία κατά της Δικτατορίας έγινε γρήγορα μία από τις πλέον δημοφιλείς εφημερίδες του αντιδικτατορικού αγώνα. Το Δεκέμβριο του 1973, μετά το Πολυτεχνείο, την ανατροπή του Παπαδόπουλου από τον Ιωαννίδη και το μαχητικό πρωτοσέλιδο με τίτλο: «Ο ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΕΠΕΣΕ ΝΑ ΠΕΣΕΙ ΚΑΙ Η ΤΥΡΑΝΝΙΑ», η εφημερίδα κλείνει και τα γραφεία της σφραγίζονται, ενώ στις 7 Ιανουαρίου 1974 ο Νίκος Ψαρουδάκης συλλαμβάνεται και εκπιέζεται στη Γυάρο. Από τη Μεταπολίτευση και μέχρι σήμερα κυκλοφορεί αδιάπτωτα, ως πολιτικό όργανο έκφρασης του Κινήματος της Χριστιανικής Δημοκρατίας.

Ίδιοκτήτης:

ΚΙΝΗΜΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Εκδότης - Διευθυντής:
ΚΩΝ/ΝΟΣ ΜΠΛΑΘΡΑΣ

Διευθυντής Σύνταξης:
ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΕΡΒΟΣ

Δημιουργικό:
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ

Οικονομικός υπεύθυνος:
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΕΜΠΟΣ

Ταχυδρομική Διεύθυνση:
Ακαδημίας 78Δ
106 78 Αθήνα

Ηλεκτρονική διεύθυνση:
www.xristianiki.gr

Ηλεκτρονικές αποστολές
κειμένων αλληλογραφίας:
xristianiki@xristianiki.gr

Τηλέφωνα Γραμματείας:
210 38.06.863

Τηλεομοίλιπον (fax):
210 38.11.302

Αιλιέ:
ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ
ΜΕΜΦΙΣ ΑΕ
Σωκράτους 23,
105 52 ΑΘΗΝΑ
Τηλ.: 210 52.40.728

Ετήσια Συνδρομή:
Εσωτερικού 20 ευρώ
Κύπρου, Ευρώπης: 50 ευρώ
ΗΠΑ: 80 δολάρια, Καναδά:
120 δολάρια Καναδά
Αυστραλίας: 150 δολάρια
Αυστραλίας
Λοιπές χώρες: 80 ευρώ
ή το αντίστοιχο σε δολάρια
ΗΠΑ
Συνδρομές τραπεζών, εταιρειών:
50 ευρώ
Εμβάσματα, συνδρομές
στον λογαριασμό:
Εθνική Τράπεζα 040/626560-06

Παρακαλούμε να μας
ενημερώνετε αμέσως μετά την
κατάθεση για την ταχυδρομική
αποστολή της απόδειξής σας.
Χειρόγραφα, δημοσιευμένα
ή μη, δεν επιστρέφονται.

Σύμφωνα με την **έλληνική αντίληψη** (πλατωνική) ο άνθρωπος συντίθεται από σώμα και ψυχή. Η ψυχή από τη φύση της είναι θεία και άυλη. Το σώμα είναι ένα μνήμα ή μία φυλακή, όπου κλείστηκε η ψυχή ύστερα από την πτώση της. Η καθαρή έγκειται στη φυγή από την ύλη και τα αισθητά, στην απομάκρυνση από καθετί σωματικό.

Σύμφωνα με την **χριστιανική αντίληψη**, ο άνθρωπος είναι και εδώ σύνθετος από ένα σώμα και μία ψυχή. Όμως και τα δύο τα δημιουργήσε ο Θεός, γι' αυτό δεν πρέπει να υποτιμάται το σώμα.

Η ψυχή είναι άυλη (ορισμένοι ανάμεσα στους αγίους Πατέρες λένε πως συντίθεται εκ «λεπτής ύλης»). Δεν είναι θείας φύσης, αλλά έχει κληθεί να συμμετάσχει, χάρη στη δωρεά του Θεού, στη θεία φύση (άκτιστες ενέργειες). Εάν ήταν θείας φύσεως, αυτό θα οδηγούσε στον πανθεισμό και δεν θα γινόταν να υπάρχουν εδώ προσωπικές σχέσεις ελεύθερης και δωρεάν χαρισμένης αγάπης ανάμεσα στον Θεό και τον άνθρωπο.

Όπως κατέδειξε ο άγιος Γρηγόριος Νύσσης, η ψυχή δεν προϋπάρχει του σώματος· δεν έρχεται «άπο αλλού» μέσα στο σώμα αλλά κατά την θεία τάξη, έρχεται στην ύπαρξη ταυτόχρονα με το σώμα, από την

Η ψυχή και τό σώμα

στιγμή της σύλληψης (όπως τό μαρτυρούν οι λειτουργικές γιορτές του Ευαγγελισμού, της Σύλληψης της Θεομήτορος, του αγίου Ιωάννη του Βαπτιστή). Τό έμβρυο διαθέτει επομένως μία άθνη ψυχή και προορίζεται γιά την αιωνιότητα.

Αφού πεθάνει, η ψυχή συνεχίζει να ζει χωρισμένη από τό σώμα, διατηρεί όμως έναν ορισμένο δεσμό με αυτό τό σώμα πού έχει κληθεί να αναστηθεί.

Η ψυχή ή χωρισμένη από τό σώμα έχει μία συνειδητή ζωή, αλλά ακόμη και οι ψυχές των δικαίων, πού είναι με τό Χριστό, δεν θά απολαύσουν την απόλυτη μακαριότητα παρά μονάχα μετά την ανάσταση των σωμάτων, την εσχάτη ημέρα.

Άσκηση και μεταμόρφωση σώματος

Τό σώμα έχει κληθεί να υπάρξει κατά δύο διαφορετικές καταστάσεις:

Στην παρούσα κατάσταση του τό σώμα υποβάλλεται σ' έναν ορισμένο αριθμό υπηρεσιών, πού ο Θεός έχει κανονίσει γιά να καταστεί δυνατή μία περίοδος δοκιμασίας της ελευθερίας, υπηρεσίες πού επιβα-

ρύνθηκαν από τό άμάρτημα των προπατόρων μας. Τό σώμα του ανθρώπου είναι πρós τό παρόν «ζωικό» (ή «ψυχικό») και φθαρμένο. Έχει ένδυθει «δερμάτινους χιτώνες». Έχει ανάγκη να τραφεί, να αναπαραχθεί διά σεξουαλικής επαφής, υπόκειται σέ πόνους, είναι θνητό, έχει κληθεί στην άποσύνθεση.

Σέ αυτή την παρούσα κατάσταση οι ικανότητες των αισθήσεων του ανθρώπου άποζητούν αυθόρμητα τις εύχάριστες αισθήσεις, την ήδονή, και άποδιώχνουν τις δυσάρεστες, τόν πόνο. (...)

Θά λέγαμε, μιλώντας γενικά, ότι ή ψυχή υπόκειται στην επίδραση του σώματος. Οι διαθέσεις της εξαρτώνται, σέ μεγάλο βαθμό, από αυτές του σώματος. Ακόμη και ή διανοητική γνώση σχηματίζεται με βάση την έμπειρία των αισθήσεων.

Όστόσο, ακόμη και σημαδεμένος από την πτώση ο ρόλος του σώματος, απέχει πολύ από τού να είναι καθαρά άρνητικός. Μπορεί και όφειλει να γίνει βοηθητικός της ψυχής στον πνευματικό της άγώνα και την άναζητηση του Θεού. Αποκτώντας τις άρετές ή ψυχή διορθώ-

νει τις ροπές της εύαισθησίας και την θέτει στην υπηρεσία της αγάπης του Θεού και των ανθρώπων. Στο βαθμό πού ή ψυχή ξαναβρίσκει κάτω από τη θεία «όμοίωση», τό σώμα λαμβάνει από τώρα μία πρόγευση της μελλοντικής του μεταμόρφωσης (π.χ. ή φωταύγεια του σώματος όρισμένων αγίων).

Γιά τη δόξα της αναστάσεως

Μετά την άνάσταση, τό σώμα θά είναι σώμα «πνευματικό» και «ένδοξο», δηλαδή θά έχει ζωοποιηθεί και μεταμορφωθεί από τις άκτιστες θείες ενέργειες, πού είναι ή «δόξα του Θεού» με την βιβλική έννοια της λέξης. Θά ένωθεί με την ψυχή, την θεωμένη, σέ μία πλήρη άρμονία, μία πλήρη διαφάνεια.

Αυτή ή «έσχατολογική» κατάσταση του ανθρώπινου σώματος ήταν πρώτη στό έθιο σχέδιο της δημιουργίας. Ο Θεός δημιούργησε τόν άνθρωπο γιά να θεωθεί, γιά να μετασχει, ψυχοσωματικά, στην δόξα του άναστημένου μονογενοϋς Υιού Του.

π. Πλακίδα Deseille

Άπό τό βιβλίο,

Άνατολική και Δυτική Χριστιανοσύνη, 2004,

Έκδ. Άρμός

Έπεσαν οι μάσκες στην Ε.Ε.

Συνέχεια από τη σελ. 1

«Κοινή αγορά» για τους ισχυρούς

Είναι φανερό, όπως έγγραφαν την επομένη αναλυτές του ευρωπαϊκού Τύπου —ο δικός μας Τύπος έχει κολληήσει τη βελόνα του στις Εκλογές, με αποτέλεσμα να έχει υποστεί γενική τύφλωση από τη στραβομάρα που τον κατέτρυχε— ότι οι ισχυροί της Ευρώπης αντιμετωπίζουν την Ένωση αποκλειστικά και μόνο ως ενιαία αγορά των προϊόντων τους. Στη λογική αυτή έχουν αποδιάρθρωθεί όλα τα διαρθρωτικά προγράμματα εξισορρόπησης πλούσιων και φτωχών χωρών, όπως η Κοινή Αγροτική Πολιτική ή τα, αλήστου μνήμης, Μεσογειακά Ολοκληρωμένα Προγράμματα. Βλέπεις, η ενίσχυση της αγροτικής παραγωγής θεωρείται «κρατικός παρεμβατισμός», ενώ η χρηματοδότηση με ζεστό χρήμα της κραταιάς ευρωπαϊκής αυτοκινητοβιομηχανίας θεωρείται «ενίσχυση της αγοράς». Μόνο που τα αυτοκίνητα δεν είναι μπρόκολλα και δεν τρώγονται. Και όσο βαθαίνει η παγκόσμια κρίση, δεν θα μακρύνει η μέρα που θα αναγκαστούμε να παραδεχτούμε ότι από την πείνα δεν θα μας γλιτώσουν οι λαμαρίνες της Μερσεντές, αλήτλα τα κρεμμυδάκια της Κωπαίδας.

Το σίγουρο είναι ότι στην Εκτακτη Σύνοδο της περα-

σμένης Κυριακής φάνηκε αυτό που και η Χριστιανική Δημοκρατία και άλλες δυνάμεις καταγγέλλουν από δεκαετίες, ότι δηλαδή δεν πρέπει να βλέπουμε την Ε.Ε. με μια ρομαντική ανάληψη αλληλεγγύης και αλληλοβοήθειας των ευρωπαϊκών λαών, με τελικό στόχο τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού υπερκράτους, με ισότιμα κράτη-μέλη, αλήτλα πρέπει να τη βλέπουμε μέσα από την πραγματικότητα της σύγκλισης —ή της απόκλισης, εν προκειμένω— συμφερόντων. Τα ελληνοκά συμφέροντα συνάπτονται βέβαια, μετά από την ένταξη μας στην Ε.Ο.Κ. το 1980, αλήτλα και πριν από αυτή, από τη δεκαετία ήδη του 1960, με δέσμες συμφερόντων μέσα στην Ε.Ε., αλήτλα δεν ταυτίζονται με τα συμφέροντα των ισχυρών και αναπτυγμένων χωρών της Ευρώπης. Άλλο είναι το συμφέρον της Γερμανίας ή της Μ. Βρετανίας και άλλα τα συμφέροντα μιας βαλκανικής αγροτικής χώρας, όπως η Ελλάδα.

Αυτοκινητόδρομοι και πείνα

Το πρόβλημα είναι ότι οι Έλληνες πρωθυπουργοί συνθιίζουν να προσέρχονται στις Βρυξέλλες με έναν ψοφοδεή τρόπο, σαν διακονιάρηδες της εκτίμησης και της υποστήριξης των ισχυρών. Σε αυτόν τον σκληρό όμως κόσμο, που κάθε μέρα γίνεται και σκληρότερος λόγω της

καταλήστευσης των πόρων από τους λίγους και τους ισχυρούς, του καθενός το πάπλωμα φτάνει μέχρις εκεί που φθάνει και το ποδάρι των διεκδικήσεών του. Η «ισχυρή» Ελλάδα της «ανάπτυξης» κ.λπ. δεν είναι παρά σύνθημα εσωτερικής κατανάλωσης που το παίρνουν οι άνεμοι, όταν προσγειωθεί στις Βρυξέλλες. Όλοι γνωρίζουμε ότι η χώρα μας δεν είναι παρά ένα ράκος αναρχίας, με τα τείχη της καταρτισμένα, παντελώς απροετοίμαστη για τους κυκλώνες που ενέσκησαν με αυξανόμενη ένταση διεθνώς. Τα δεκάδες χιλιόμετρα των νέων αυτοκινητόδρομων της Αττικής, που εξήγγειλε πρόσφατα ο Γ. Σουφλιάς, ο αρχιτέκτονας της σημερινής οικονομικής πολιτικής της κυβέρνησης, δεν είναι παρά βούτυρο στο ψωμί των χωρών που παράγουν αυτοκίνητα, την ίδια ώρα που στερούν εθνικούς πόρους για την πραγματική ανασυγκρότηση της ελληνικής παραγωγής, που έχει βυθιστεί στα τάρταρα της ανυπαρξίας.

Το κουτόχορτο του ΠΑΣΟΚ

Και μη νομίσουν κάποιοι ότι τρώμε το κουτόχορτο του ΠΑΣΟΚ και του Γ. Παπανδρέου, που καθημερινά προσπαθεί να μας πείσει ότι έχει τη μαγική λύση για την κρίση. Εδώ κοτζάμ Ομπάμα, με όλα τα μυαλά της οικογένειάς επί

ποδός και είναι του «βλέποντας και κάνοντας», πώς οι εγκέφαλοι του προέδρου ξέρουν τη λύση; Και αν την ξέρουν, γιατί δεν μας τη λένε και εμάς;

Οι εκλογομαχίες ΠΑ.ΣΟ.Κ.-Ν.Δ., που θα γίνονται εντονότερες όσο φτάνουμε στις Ευρωεκλογές του Ιουνίου, με στόχο την άλωση των ψήφων που επιμένουν να καταδικάζουν και τους δυο, δεν φανερώνουν τίποτε άλλο από το ότι «ο βασιλιάς είναι γυμνός». Τα κόμματα εξουσίας απλώς δεν έχουν κανένα σχέδιο για τη χώρα, πέρα από το «ψηφίστε με»! Αφήστε που οι κομματικές γραφειοκρατίες σε αγαστή συνεργασία με τους απαρχαιωμένους εργατοπατέρες και η ανέξοδη μαγκιά τύπου Εξαρχείων έχουν καταστήσει τη χώρα παντελώς ακυβέρνητη. Με κραυγές και γιούχα καμμία λύση δεν πρόκειται να βρούμε. Μόνο με Βουλή —δεν εννοώ την αίθουσα, στην οποία ξεκουράζονται οι «πατέρες του Έθνους»—, δηλαδή με σοβαρό πολιτικό διάλογο με πραγματικά επιχειρήματα και πραγματικές προτάσεις λύσεων μπορούμε να πορευτούμε. Ή για να το πω αλλιώς, εάν οι βουλευτές μας ψηφίζονταν, για να κάνουν δουλειά και για να συσκέπτονται προκειμένου να βρουν λύσεις, δεν θα παρακαλούσαν για να εκλεγούν, εμείς θα τους παρακαλούσαμε να αναλάβουν.

Δωροθέτες συνεισφοράς της «Χ»

- Πολυκατάστημα Σκλαβερίνης,
- Οπτικά Στρατοπούλου Ακαδημίας 85 Αθήνα,
- Θέατρο ΗΒΗ,
- Είδη Ένδυσης Δ. Αναγνωστόπουλος Σταδίου 46,
- Είδη Ένδυσης Θωμάς ΑΕΒΕ
- Β/ΝΙΑ Υπ/σων Αγ. Ανάργυροι Κ. Κρυστάλη 42,
- Είδη Ένδυσης Τσίτουρας Αγ. Ανάργυροι Κύπρου 12,
- Είδη Ένδυσης Ideal Maglia Κύπρου 21 Αγ. Ανάργυροι,
- Είδη Ένδυσης Λεβέντης Αγ. Ανάργυροι Ηρ. Πολυτεχνείου 11,
- Είδη Ένδυσης Πατσιαβός Αιόλου 88,
- Οδοντιατρικές εργασίες Άγγελος Δακουτρός,
- Χυτήρογλου,
- Ευαγγέλιο Ν. Ψαρουδάκη Μαρία Ψαρουδάκη,
- Εκδόσεις Σταμούλη,
- Εκδόσεις Ακρίτας,
- Εκδόσεις Νεκτάριος Παπαδόπουλος,
- Εκδόσεις Γόρδιος,
- Εκδόσεις Αρμός,
- Εκδόσεις Ταξιδευτής,
- Εκδόσεις Εν Πλήω,
- Εκδόσεις Γρηγόρη,
- Εκδόσεις Λιβάνη,
- Εκδόσεις Καστανιώτη,
- Βιβλία Π. Μπότσης Συγγραφέας,
- Εκδόσεις Αστήρ Αθ. Παπαδημητρίου,
- Είδη Οικιακής Χρήσης Βασ. Παπαδόπουλος Ξενοφώντας 80 Καλλιθέα.

Ταπείνωση στην πράξη

της Μαρίας Μπινιάρη

Όσες φορές και αν διαβάσουμε τα συναξάρια των Αγίων της Εκκλησίας μας, στεκόμαστε πάντα με θαυμασμό, απορία και πίκρα για εμάς, που ακόμα ασυνείδητα πορευόμαστε στο μεγαλείο της ταπείνωσης, που ήταν το άρωμα της ζωής τους σε αυτή τη γη. Μια ζωή ανάπλαφρη σαν πούπουλο, αναπαυτική για όλους, και αυτό γιατί είχαν σκοτώσει το «εγώ» και κατάφεραν με αγώνα αιματηρό να ξαναγεννιούνται χωρίς αυτό μέσα από τη Χάρη του Θεού.

Κρίνω τον εαυτό μου και θλιβόμαι, που με περίσσεια οκνηρία στα πνευματικά προσπαθώ να κρίνω τα δύσκολα της καθημερινότητας, αφού και η δική μου παρουσία αυξάνει την υπάρχουσα δυσκολία σε όλους τους τομείς.

Ευτυχώς σκέφτομαι ότι η Εκκλησία μας με τη σοφία

της, όσο ζούμε, μας δίνει ευκαιρίες, όταν συνειδητοποιήσουμε ότι κάτι μέσα μας βαθεία νοσεί, να μπούμε στο χειρουργείο της πνευματικής ζωής και να γιατρευτούμε με τη χειρουργική μέθοδο που η Χάρη του Θεού για τον καθένα θεωρεί ως κατάλληλη.

Έτσι, από την Κυριακή του Τελώνου και Φαρισαίου μέχρι μερικά λεπτά πριν την Ανάσταση του Κυρίου μας, μας ανοίγεται σε πολύ κοντινό χρόνο μια πορεία ενσυνείδητης διαδρομής στο εσωτερικό μας για καλλιέργεια της μητέρας των αρετών —της αγίας ταπείνωσης.

Παρ' όλο που από πολλούς εκκλησιαστικούς ακούμε για ελληνορθόδοξες αξίες και άλλες τέτοιου είδους υπερβολές, τα φαινόμενα της σημερινής κοινωνίας αποδεικνύουν περὶτρανα ότι και οι προηγούμενες γενιές δεν μεγάλωσαν με τέτοια νάματα, γιατί, αν τα είχαν ως σταθερές αξίες και τρόπο ζωής, θα τις είχαν κληρονομήσει και τα σημε-

ρινά μετέωρα στην αναζήτηση νειάτα μας. Περιφέραμε και περιφέρουμε δυστυχώς πολύ το «εγώ» μας και πολλές φορές μέσα από μια επιμελώς κρυμμένη ταπεινολογία, που αναλυόμενη βγάζει τόσο πλούσιο υλικό έπαρσης, που εξαφανίζει συμβουλές και καταρρίπτει μεγαλοστομίες. Το παρατήρησα πρόσφατα σε κάποιο δημόσιο ταμείο, στην ουρά μαζί με αρκετό κόσμο. Άνθρωποι, που δεν είχαν λόγους υγείας να προηγηθούν, μηχανεύονταν τρόπους πρόωπησης στην ουρά, για να τελειώσουν νωρίτερα. Σκέφτηκα πόσες φορές δεν το άντεξα και ποιους τρόπους μηχανεύτηκα για να προηγηθώ και ντράπηκα για τον εαυτό μου. Θα μου πείτε, απλοϊκό ως παράδειγμα, ναι! Αλλά θεμελιακό, γιατί χαρακτηρίζει την υπερφίαλη ιδιοσυγκρασία μας και δεν βλέπουμε να αρχίσουμε από εκεί. Γιατί ό,τι είμαστε στην καθημερινότητα μας δεν το μεταφέρουμε και στους ναούς μας; Δυστυχώς βλέπουμε σε

μεγάλες γιορτές την προσκυνηματική πολυκοσμία —ωκεάνια κύματα να σαρώνουν τους ιερούς χώρους.

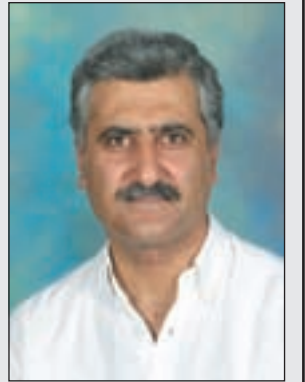
Από πολύ μικρή ηλικία τα παιδιά μάς παρακολουθούν, μας αντιγράφουν, καταγράφουν στη μνήμη τους συμπεριφορές, λόγια, τον τρόπο ομιλίας μας προς τρίτους και οικείους, καθώς και κριτικής προς πάσα κατεύθυνση. Και το δυστύχημα είναι ότι αρχίζουμε μεγαλοστομίες και κηρύγματα σε ηλικίες εφηβείας, έες και είμαστε γεροντάδες ασκούμε με χρόνια στην υπακοή και στην καλλιέργεια της ταπείνωσης.

Μετάνοια και ταπείνωση είναι ένα κύκλος που δεν τελειώνει ποτέ. Αντίθετα αναπτύσσεται, όσο ωριμάζει κανείς πνευματικά.

Πρέπει αυτή η Μεγάλη Τεσσαρακοστή, κάτω από τις σημερινές δυσκολίες των κοινωνικών ανισοτήτων, της εμφανούς ένδειας ιδεών και υλικών αγαθών, να μας οπλήσει με το θάρρος να βγούμε από το καβούκι της αδράνειας του «εγώ» μας

Παμψηφεί Επίκουρος

Παμψηφεί Επίκουρος Καθηγητής στο Τμήμα Αγροτικής Οικονομίας και Ανάπτυξης του Γεωπονικού Πανεπιστημίου εξελέγη ο Παύλος Καρανικόλας. Η εκλογή του εορτάστηκε με εκδήλωση, που οργάνωσαν οι εκδόσεις «Μαΐστρος» την Πέμπτη 26 Φεβρουαρίου, στις 6:30 το απόγευμα στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Αθηναίων.

Η εκδήλωση είχε ως θέμα «Το αγροτικό ζήτημα στην Ελλάδα σήμερα. Μύθοι και πραγματικότητες» και συμμετείχαν ο Επίκουρος Καθηγητής —πλήρως— στο Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Παύλος Καρανικόλας, ο Στάθης Κλωνάρης, λέκτορας του Γεωπονικού Πανε-

πιστημίου και η δημοσιογράφος από την εφημερίδα «Καθημερινή» Τάνια Γεωργιοπούλου. Τη συζήτηση συντόνιζε ο οικονομολόγος Δημήτρης Πισίνας, εκδότης του «Μαΐστρος».

Η «Χριστιανική» εκφράζει στον φίλο και συνεργάτη Παύλο Καρανικόλα τα ολόθερμά της συγκαρπτήρια.

και να γίνουμε όσο θέλει ο Χριστός μας ασκητικοί, πειθαρχημένοι, με συνεχείς προσπάθειες για ταπείνωση με τη βοήθεια της νηστείας, της ελεημοσύνης και της προσευχής.

Θαρρείτε πως υπάρχει

άλλος τρόπος να μπορεί το Άγιο Πνεύμα να κατοικήσει μέσα μας; Πάντα βέβαια με την προϋπόθεση ότι θέλουμε να γίνουμε σαν τον Χριστό μας!

Καλή και Ευλογημένη Αγία Τεσσαρακοστή!

Προοπτικές του Έλληνισμού

Με θέμα «Προοπτικές του Έλληνισμού σήμερα και αύριο. Ευκαιρίες και κίνδυνοι», ο Πολιτικός Όμιλος για τη Δημοκρατία και την Πατρίδα οργανώνει ανοιχτή συζήτηση τη Δευτέρα 9 Μαρτίου, στις 7 μ.μ., στο άμφιθέατρο του Πολεμικού Μουσείου στην Αθήνα. Εισηγητές θα είναι:

1. Ο Άκαδημαϊκός κ. Γρηγόριος Σκαλκιάς.
2. Ο Καθηγητής του Μετσόβειου Πολυτεχνείου κ. Νίκος Ουζούνoglou.
3. Ο πρόεδρος Ε.Τ. κ. Μάνος Μεγαλοκονόμος.
4. Ο Καθηγητής του Πανεπιστημίου της Λυών κ. Νίκος Λυγερός.

Θά κάνουν παρεμβάσεις 3 λεπτών:

1. Ο Καθηγητής πρωτοπρ. Γεώργιος Μεταλληνός.
2. Ο Πρόεδρος της Χριστιανικής Δημοκρατίας κ. Μανώλης Μηλιαράκης.
3. Ο εκπρόσωπος της νεολαίας της Δημοκρατικής Αναγέννησης Άλέξανδρος Άρβανιτάκης.
4. Ο Στέλιος Παπαθεμελής, Πρόεδρος της Δημοκρατικής Αναγέννησης θά συνοψίζει τά συμπεράσματα της συζήτησης.

Τή συζήτηση θά συντονίζει ο πολιτικός επιστήμων-συγγραφέας Κωνσταντίνος Χολέβας.

ΔΕΛΤΙΟ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗ

Παρακαλώ όπως με εγγράψετε συνδρομητή στη «Χριστιανική». Η αποστολή να γίνεται στην παρακάτω διεύθυνση:

ΕΠΩΝΥΜΟ :
 ΟΝΟΜΑ :
 ΟΔΟΣ : ΑΡΙΘ.:
 ΠΟΛΗ : ΚΩΔΙΚΟΣ:
 ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ : ΤΗΛΕΦ.:
 ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: e-mail:

ΣΗΜ.: Η «Χ» κυκλοφορεί κάθε δεύτερη ΠΕΜΠΤΗ και η ετήσια συνδρομή είναι 20€, που μπορούν να καταβληθούν, είτε με ταχυδρομική επιταγή είτε με κατάθεση στην Εθνική Τράπεζα, με ταυτόχρονη ενημέρωσή μας τηλεφωνικά ή με επιστολή.

• Η Διεύθυνσή μας: Εφημερίδα ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ, Ακαδημίας 78 Δ, 106 78 Αθήνα, Τηλ.: 210 38.06.863, 210 38.11.302, fax: 210 38.06.262.

• Αριθμός Λογ/σμού στην Ε.Τ.Ε.: 040/626560-06, με δικαιούχο: ΚΙΝΗΜΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εορταστικές εκδηλώσεις της ΠΕΘ για την Κυριακή της Ορθοδοξίας

Τό Σάββατο 7 Μαρτίου, παραμονή της Κυριακής της Ορθοδοξίας, στις 11.15 π.μ. στη μεγάλη αίθουσα της Έταιρείας των Φίλων του Λαού (Εύριπίδου 12) θά όμιλήσει ο κ. Στυλιανός Παπαδόπουλος, Όμότη. Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών με θέμα: «*Η Ορθοδοξία και η τραγωδία της αίρέσεως*». Τήν εορταστική εκδήλωση θά

πλαισιώσει Βυζαντινή χορωδία με χοράρχη τόν κ. Γεώργιο Καραγιάννη, ή όποια θά ψάλλει επίκαιρους λειτουργικούς ύμνους. Τήν εκδήλωση οργανώνει ή Πανελληνίος Ένωσης Θεολόγων (ΠΕΘ). Επίσης ή ΠΕΘ έχει προγραμματίσει τήν Κυριακή 8 Μαρτίου νά τελεστεί Θεία Λειτουργία στόν Ί. Ναό του Άγιου Γεωργίου της Ριζαρείου Σχολής (Χαλάνδρι) καί τό καθε-

ρωμένο μνημόσυνο τών κοιμηθέντων μελών της ΠΕΘ. Τών Ίερών Άκολουθιών θά προστεί ό άρχιμ. Δανιήλ Άεράκης, ό όποιος θά κηρύξει καί τόν θείο λόγο μέ θέμα: «*Ορθοδοξία ή Ορθοδοξολογία*». Μετά τή Θεία Λειτουργία ό Άναπληρωτής Διευθυντής της Σχολής κ. Δημήτριος Μίχας, έκ μέρους του Δ.Σ. της Σχολής, θά δεξιωθεί τά μέλη καί τούς φίλους της ΠΕΘ.

Εκδήλωση του Συνδέσμου Επιστημόνων Πειραιώς

Στις 16-3-2009 (7 μ.μ.): Αφιέρωμα στον Άγιο Νικόδημο τον Αγιορείτη στο Πνευματικό Κέντρο Ευαγγελιστρίας Πειραιώς.

Εισηγητές: π. Γεώργιος Ευθυμίου, κ. Εμμανουήλ Βαρθολομή, των Πανεπιστημίων Αθηνών και Θράκης με αντίστοιχες εισηγήσεις:

- Ο άγιος Νικόδημος ο

Αγιορείτης και το κίνημα των Κολληβάδων.

• Ο άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης και οι Νεομάρτυρες: Ιστορία και Παράδοση του Γένους.

Πληροφορίες: Σοφία Δορμπαράκη 210-4532842, Παναγιώτης Χαριτζόπουλος 6972554052.

ΠΡΟΣΕΧΩΣ:

Διάλογος για την παιδεία

Παρακαλούνται οι αναγνώστες της «Χ» που επιθυμούν να μετάσχουν να καταθέσουν εγκαίρως τα κείμενά τους στην γραμματεία της εφημερίδας.

Άγγελος Δακουτρός
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Δέχεται με ραντεβού:
 Ζυμπρακάκη 59, Κ. Πατήσια
 (πλησίον ηλεκτ. σταθμού Αγ. Νικολάου)
 Τηλ.: 210.8310.210, Κιν.: 6944.2347.83

Ο αριθμός φαξ της «Χ» άλλαξε σε: 210 3811302

ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΟ ΧΡΕΟΣ ΣΤΟΝ ΣΑΒΒΑ ΑΓΟΥΡΙΔΗ

Η κληρονομιά ενός μεγάλου

του Στέλιου Λ. Παπαλεξανδρόπουλου, Καθηγητή, της Θεολογικής Σχολής του Παν. Αθηνών

Στις 15/2/09 έφυγε από κοντά μας, μετά από πολύμηνη μάχη με την αρρώστεια, ο Σάββας Αγουρίδης, Ομότιμος Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής Αθηνών. Το νέο δεν πέρασε ούτε καν στις τηλεοπτικές ειδήσεις —μαθεύτηκε από τηλέφωνο σε τηλέφωνο μεταξύ γνωστών. Τα τελευταία χρόνια ο άθλοτε τόσο δραστήριος Καθηγητής είχε μπει σε αυτό που ο ίδιος ονόμαζε «εποχή της μοναξιάς». Μια μοναξιά την οποία δυστυχώς πολύ σπάνιες εκδηλώσεις ενδιαφέροντος από τον έξω κόσμο διέκοπαν. Αυτό υπήρξε το τέλος ενός ανθρώπου, που υπήρξε μεγάλος από πολλές απόψεις.

Η μεγαλωσύνη και η σημασία του Σάββα Αγουρίδη και του έργου του είναι δύσκολο να κατανοηθεί όχι μόνο από τον κόσμο της ελληνικής διανόησης, αλλά και από τον θεολογικό. Πρώτα από όλα, διότι ο χώρος στον οποίο κυρίως έδρασε, δηλαδή ο χώρος της επιστημονικής θεολογίας, είναι κάτι σχεδόν ολοκληρωτικά άγνωστος στον πρώτο κόσμο και έχει καταστήσει σχεδόν άγνωστος και στον δεύτερο. Θα πρόσθετε κανείς επίσης, αναφορικά με την ελληνική διανόηση, ότι της είναι δύσκολο να κατανοήσει αυτή τη μεγαλωσύνη, διότι σχεδόν προγραμματικά, μέσα από μια συνήθεια που έχει γίνει πια χρόνια, από τον θεολογικό χώρο δεν περιμένει ή ακόμη δεν θέλει (για λόγους που η ανίχνευσή τους θα μας οδηγούσε σε μονοπάτια άσχετα με το σκοπό του παρόντος) να προέρχεται τι-

ποτα το μεγάλο, έστω και αν αρκετοί εκπρόσωποί του, όπως ο μακαριστός Καθηγητής, υπήρξαν αποδέκτες μιας διεθνούς αναγνώρισης, τέτοιες που δεν είδαν ποτέ στη χώρα τους.

Για το χώρο, στον οποίο ο Σάββας Αγουρίδης εργάστηκε άοκνα όσο ζούσε, η θεολογία είναι μια επιστήμη, δηλαδή μια δραστηριότητα, άσχετη και ανεξάρτητη από κάθε θρησκευτική, προσωπική ή δημόσια, δραστηριότητα. Για τις βιβλικές σπουδές, το αντικείμενο στο οποίο είχε ειδικευθεί με σπουδές στα πανεπιστήμια Ντιούκ και Κολούμπια της Αμερικής, τα κείμενα της Βίβλου αποτελούν αντικείμενα της ίδιας φιλολογικής, ιστορικής και ερμηνευτικής μελέτης, με την οποία προσεγγίζονται ερευνητικά οποιαδήποτε άλλα κείμενα. Είναι γνωστό στους σχετικούς με την ιστορία των βιβλικών σπουδών πόσες φιλολογικές, ερμηνευτικές κ.λπ. μέθοδοι ξεκίνησαν από τη βιβλική κριτική, για να εφαρμοστούν μετά σε κάθε είδους άλλη γραμματεία.

Ο εκλιπών είχε ειδικευθεί κυρίως στην Καινή Διαθήκη, δηλαδή στα διάφορα γνωστικά αντικείμενα που συνοδεύουν την επιστημονική έρευνα αυτού του γραπτού μνημείου. Η ιστορία του κειμένου της Καινής Διαθήκης, η κριτική του κειμένου, η ερμηνευτική (δηλαδή οι διάφορες μέθοδοι ερμηνείας), η ιστορία της εποχής της Καινής Διαθήκης, υπήρξαν τα αντικείμενα που θεράπευσε ως καθηγητής στις Θεολογικές Σχολές της Θεσσαλονίκης και της Αθήνας με τον απαραίτητο τρόπο διδασκαλίας του, που τον χαρακτήριζε η α-

κριβολογία, ο ρεαλισμός και η χρησιμοποίηση ως εργαλείων των πιο σύγχρονων ρευμάτων. Μπορούμε να πούμε ότι ο ίδιος ήταν εκείνος που εισήγαγε αυτά τα αντικείμενα στις καινοδιαθηκικές σπουδές και των δύο

Σχολών. Τα ίδια αντικείμενα υπήρξαν τα πεδία της επιστημονικής του έρευνας, με πάνω από 200 δημοσιεύσεις σε διάφορες γλώσσες. Αυτές οι δημοσιεύσεις και οι ανελλιπείς συμμετοχές του στα διεθνή συνέδρια ήταν εκείνα που του προσπόρισαν την παγκόσμια φήμη, της οποίας έχαιρε ως ειδικός, τις υψηλές θέσεις σε διεθνείς οργανισμούς όπως η Novī Testamentī Societas, και τις τιμές που απόλαυσε κυρίως έξω από την Ελλάδα.

Δεν είναι εδώ ο κατάλληλος χώρος, για να επεκταθούμε σε τίτλους βιβλίων ή άρθρων ή, ακόμη λιγότερο, στην επιστημονική τους συμβολή. Πρόκειται για μια κληρονομιά, που, αν τώρα δεν χρησιμοποιείται παρά από λίγους μόνο ειδικούς, μπορεί να προσελκύσει την προσοχή ενός ευρύτερου, καλλιέργημένου κοινού, πιθανώς και του θεολογικού, με το πέρασμα του χρόνου, όπως συχνά γίνεται.

Στα περιορισμένα όρια αυ-

τού του σημειώματος, θα ήθελα μόνο να σημειώσω κάποιους ακόμη λόγους, για τους οποίους το πέρασμα του Σάββα Αγουρίδη υπήρξε για τη γενικότερη ανάπτυξη της νεοελληνικής θεολογίας σημαντικό. Και πάλι, για να γίνει κατανοητή αυτή η σημασία, πρέπει κανείς να έχει υπόψη του πράγματα που επίσης είναι άγνωστα στον κόσμο της ελληνικής διανόησης και (τουλάχιστον) όχι με σαφήνεια συνειδητά στον θεολογικό κόσμο. Αίφνης, ότι διάφορα ρεύματα και τάσεις, όπως παντού άθλωσε, καταλαμβάνουν στις διάφορες εποχές το χώρο της θεολογικής σκέψης, η οποία με αυτό τον τρόπο δεν είναι ποτέ δεδομένη και εξωϊστορική και συνεπώς δεν πρέπει ποτέ να γίνεται αντικείμενο διαφορετικού χειρισμού. Την εποχή που γύρισε ο Σάββας Αγουρίδης από την Αμερική, στην Ελλάδα είχαν αρχίσει να διογκώνονται οι ελληνικές εκδοχές δύο κυρίως ρευμάτων, που αναπτύσσονταν ταυτόχρονα τότε, σχεδόν πανομοιότυπα ως προς τις κύριες ιδέες τους σε όλο τον κόσμο και μάλιστα σε πολλές από τις γνωστότερες θρησκείες: η μεταποίηση των θρησκευτικών συστημάτων σε φιλοσοφικά, κυρίως πάνω στις γραμμές του υπαρξισμού, του περσοναλισμού και του ενισμού ή ολισμού, και η λεγόμενη «πνευματικότητα», η οποία έβλεπε ως μόνο σκοπό της θρησκευτικής δραστηριότητας την ένωση με το απόλυτο. Σε συμπλοκή με αυτά είχε αρχίσει επίσης να επικρατεί στην Ελλάδα, και γενικά στον ορθόδοξο χριστιανικό κόσμο διεθνώς, ένα ρεύμα που μπορεί να ονομαστεί «πατε-

ροκεντρισμός», δηλαδή η τοποθέτηση όλων των μεγεθών που συνιστούν τον Ορθόδοξο Χριστιανισμό, στον κόσμο και στην εποχή των Πατέρων — και συνεπώς όχι στον κόσμο και στην εποχή της Καινής Διαθήκης. Το γεγονός είχε ως αποτέλεσμα όλη η εκκλησιαστική και θεολογική ιστορία μέχρι τη βυζαντινή εποχή να περάσει στο περιθώριο και σχεδόν να λησμονηθεί. Τα πάντα άρχιζαν πλέον από το Βυζάντιο και η πατερική γραμματεία αποτελούσε το κέντρο όλων όσων συνιστούν την ορθόδοξη παράδοση του Χριστιανισμού.

Ο Σάββας Αγουρίδης αγωνίστηκε σθεναρά εναντίον αυτών των τάσεων. Όντας βιβλικός, ριζωμένος δηλαδή στη θεώρηση εκείνη του Χριστιανισμού, για την οποία ο τελευταίος συνίσταται από μια σειρά πράξεων του θεού μέσα στην ανθρώπινη ιστορία, οι οποίες έχουν λυτρωτική σημασία και καταλήγουν στη βασιλεία του θεού, στην «καινή κτίση» ή στον «καινούργιο κόσμο του θεού», όπως μετέφραζε ο ίδιος, με κύρια χαρακτηριστικά αυτής της «καινής κτίσης» την κατάργηση του φαινομένου του θανάτου, την αποκατάσταση των σχέσεων με τον θεό και (κάτι που τον συγκινούσε ιδιαίτερα) την αποκατάσταση της παγκόσμιας δικαιοσύνης, απεχθανόταν τη μετατροπή του Χριστιανισμού σε φιλοσοφία και μεταφυσική ή μόνο σε πνευματικότητα, και έβλεπε με πολύ αρνητική διάθεση τις διαφορετικές από την «καινή κτίση» καταλήξεις, στις οποίες οδηγούν αυτά τα ρεύματα. Ενδεικτικά ποτέ δεν χρησιμοποιούσε τη γνωστική προέλευση λέξε-

«θέωση» —αντί γι' αυτήν προέκρινε λέξεις βιβλικής προέλευσης, προς δήλωση του ίδιου πράγματος, όπως «υιοθεσία» κ.ά. Συνέκρινε μάλιστα τα ρεύματα αυτά με τον Γνωστικισμό. Για αυτό τον αγώνα, που διεξήγαγε πάντα με βάση την επιστημονική του δραστηριότητα, την οποία για τις ανάγκες του πολύ συχνά εκπαίδευε, ο Σάββας Αγουρίδης αποτελεί για πολλούς την κορυφαία μορφή της εποχής που άρχισε για τον ελληνικό θεολογικό κόσμο από τη δεκαετία του '60.

Παρά τους αγώνες του Σάββα Αγουρίδη, αυτά ήταν τα ρεύματα που κατέλαβαν σιγά-σιγά τη σκηνή της θεολογικής (τόσο της επιστημονικής, όσο και της μη επιστημονικής) σκέψης στην Ελλάδα, όπως και παντού. Το γεγονός τον έθλιβε, αλλά δεν σταμάτησε ποτέ να αγωνίζεται, ένας συγκινητικός ιδεολόγος του είδους του. Η ήττα αυτή είχε ως αποτέλεσμα την περιθωριοποίηση των ιδεών και των έργων του, την ίδια την εξαφάνιση του βιβλικού Χριστιανισμού από τη χώρα μας, ακόμη και από τις σχετικές επιστημονικές σπουδές, τον περιορισμό του σε ένα χώρο κάποιων εξαιρετικά λίγων ανθρώπων. Πριν από το τέλος του, είχε ως αποτέλεσμα και τη σιωπή που συνόδευε την ύπαρξή του, ακόμη και μέσα στον θεολογικό κόσμο. Όμως η κληρονομιά του παραμένει. Είναι αυτή που κάνει πολλούς από τους μαθητές του να πιστεύουν ότι κάποτε ο Σάββας Αγουρίδης θα ανακαλυφθεί και θα αναγνωριστεί και στη χώρα που διάλεξε να εργαστεί και να προσφέρει τη μεγάλη συμβολή του, ως ο μεγάλος που πραγματικά υπήρξε.

Οι προ του σχίσματος Έλληνες πάπες Ρώμης

Το Πολιτιστικό κέντρο περιοχής Πλάκας διοργάνωσε το Σάββατο 28 Φεβρουαρίου 2009 στην Στοά του Βιβλίου πρωτότυπη εκδήλωση με θέμα «Οι Έλληνες Πάπες της Ρώμης της αδιαίρετης εκκλησίας» με κυρίως ομιλητές τον Δρα θεολογίας κοινωνιολόγο Γεώργιο Μουστάκη και τον ιστορικό της οικονομίας ερευνητή Χρήστο Μπαλόγλου. Η εκδήλωση πλαισιώθηκε με την συμμετοχή εκκλησιαστικής ευρωπαϊκής χορωδίας υπό τη διεύθυνση του συνθέτη - μουσουργού

Νίκου Φυλακτού.

Ο Γιωργ. Μουστάκης αναφέρθηκε στις προσπάθειες του Οικουμενικού Πατριάρχη Αθηναγόρα Α' και του Πάπα Παύλου ΣΤ' για μία προσέγγιση των δύο Εκκλησιών, δίδοντας ιδιαίτερη έμφαση στην αρχιερατική προσευχή του Χριστού (Ιωαν. Κεφ. ΙΗ') περί μιας ενότητας των Αποστόλων. Ακολούθως αναφέρθηκε στο πρωτείο του Πέτρου και στην αποστολικότητα της Εκκλησίας της Ρώμης, που στις Οικουμενικές Συνόδους, υπέγραφαν πρώτοι τα Πρα-

κτικά οι απεσταλμένοι του Πάπα. Μνημονεύοντας την ελληνικότητα της Εκκλησίας της Ρώμης, δεν έληψε να αναφέρει ότι ο βαθμιαίος εκκλησιαστικός της Εκκλησίας την απεμάκρυνε από το κλασικό πνεύμα. Τέλος, αναφέρθηκε στους πρώτους Έλληνες Πάπες που διεποίμαναν την καθέδρα του αποστόλου Πέτρου. Τόνισε στη συνέχεια ότι τα περί αλληθιότητας του Πάπα δεν είναι αποδεκτά από την Ορθόδοξη Εκκλησία.

Ακολούθησε η ανακοίνω-

ση του Χρήστου Π. Μπαλόγλου, ο οποίος κινήθηκε σε τρία επίπεδα. Πρώτον, εξέτασε και ανέδειξε την ελληνικότητα της αρχαίας Εκκλησίας της Ρώμης, προβάλλοντας μέσω επιχειρημάτων ότι η συγκρότηση της Εκκλησίας πλαισία της αντίστοιχης συγκροτήσεως της Εκκλησίας των Ιεροσολύμων (π.χ. η κλήρωση του λίνου ως διάδοχου των δύο Αποστόλων) και αναδεικνύοντας όλη την ελληνική φιλολογία της εποχής, δεύτερον, παρουσίασε

τα βιογραφικά ορισμένων παπών, οι οποίοι κατάγονταν είτε από την Αθήνα, είτε από τη Μεγάλη Ελλάδα και την Μικρά Ασία και τρίτον, ανέδειξε την πολυκύμαντη, ξεχωριστή περίπτωση του τελευταίου Έλληνα πάπα, του Αλεξάνδρου Ε', ο οποίος είχε γεννηθεί στην Κρήτη (Μιραμπέλο) και εποίμανε για μερικούς μήνες την παπική έδρα, κατά την περίοδο 1409-1410, προσπαθώντας να ενώσει την Καθολική Εκκλησία και λειτουργώντας υπέρ του Ελληνισμού.

Στην εκδήλωση παραβρέθηκε ο αρχιεπίσκοπος των Ρωμαιοκαθολικών της Αθήνας κ. Νικόλαος, ο συγγραφέας και ιερατικός προϊστάμενος του Ρωμαιοκαθολικού καθεδρικού Ναού Διονυσίου του Αρεοπαγίτου κ. Νικηφόρος Βιδάλης, αρκετοί κληρικοί Ορθόδοξοι και Ρωμαιοκαθολικοί, ο πρόεδρος της ΧΔ Μαν. Μηλιαράκης, ο συγγραφέας θεολόγος Γιωργ. Ροδίτης καθηγητής ΑΕΙ και, όπως προαναφέρθηκε, η μορφωτική Ακόλουθος της πρεσβείας του Ιράν.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ:

«Η νηστεία εκούσια γύμνωση από την πανοπλία του ψεύδους»

Με αφορμή την είσοδο στην Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερώνυμος απηύθυνε μήνυμα που διαβάστηκε, αντί κηρύγματος, στις Εκκλησίες την τελευταία Κυριακή των Αποκρῶν. Το μήνυμα, μεταξύ άλλων, επισημαίνει ότι:

Η νηστεία για την Εκκλησία δεν σημαίνει στέρξη ή υποτίμηση της τροφής, αλλά κυρίως ένα άλλο τρόπο κοινωνίας με τον εαυτό μας και τον κόσμο.

Κυρίως σήμερα, που μπήκαμε ήδη στην αγωγή του τέλους της ευμάρειας, του κατ' εφοχίν οράματος των σύγχρονων κοινωνιών, και ήδη πενθούμε μπροστά στην ανατροπή της ονειρικής μας επιβίωσης, η νηστεία σηματοδοτεί την αλλαγή προτεραιότητας της ίδιας της καθημερινής τροφής.

Η τροφή δεν παύει να είναι ευλογία, όταν είναι ο μετ' ευχαριστίας λαμβανόμενος κόσμος.

Η θεία Κοινωνία δεν είναι το συμπληρωματικό στοιχείο μιας αγωνιστικής προσπάθειας, όπως ίσως νομίζουν πολλοί, αλλά αποτελεί τη νέα κτίση, την χαριτωθείσα ύλη της καθημερινής μας ανάγκης, προσφερόμενη και διαδιδόμενη αδαπνά ως τροφή κοινωνίας της εν Χριστώ ζωής μας.

Η Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή είναι το «Γεύσασθε και ίδετε» της χρηστότητας του Κυρίου.

Ανοιξτε την καρδιά σας και εμπιστευθείτε τον εαυτό σας στη χάρη της υπέροχης αυτής περιόδου. Η Μεγάλη Τεσσαρακοστή είναι ο ίδιος μας ο εαυτός. Αν μας εγύμνωσε η αφοσύνη, αν εμακρύνθημεν από τον Πατέρα μας, αν δουλέψαμε σε μιανούς πολίτες, αν βοσκήσαμε μαζί με τα μοχθηρά ζώα τα ξυλοκέρατα της αμαρτίας, είναι η ώρα της επανόδου στην ευσπλαχνία Εκείνου που σκεπάζει κάθε γύμνωση.

Οι καλές δέν δίνουν λύσεις αλλά προκαλούν προβλήματα

Διαμαρτύρεται και ὀρθῶς, κατά τήν γνώμη τοῦ γράφοντος, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἰδρύματος Προασιπείας Ἑθικῶν καί Πνευματικῶν Ἀξιών (Ι.Π.Η.Π.Α.) κ. Ἰωάννης Ἀναγνωστόπουλος, γιατί αἰτιμὰ του πρὸς τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο γιά μία συνάντηση μετ' αὐτοῦ, δέν βρῆκε τή δέουσα ἀνταπόκριση.

Ὁ κ. Ἀναγνωστόπουλος μέ τή σύζυγό του Αἰκατερίνη καί τούς συνεργάτες τους ἔχουν διαθέσει, κυριολεκτικά, τή ζωή τους σέ ἔργα εὐποιίας. Χιλιάδες τόνοι φάρμακα, τρόφιμα, φρούτα, ρούχα, θιβλία καί τόσα ἄλλα ἀπολύτως χρειώδη, γιά τούς ὅπου Γῆς «κοπιώντας καί πεφορτισμένους» ἐν Χριστῷ ἀδελφούς μας.

Τήν ἀνιδιοτέλειά του οὐδεὶς ἔχει ἀμφισβητήσει. Γιὰ τό ἔργο του ἀπό παντοῦ δέχεται θαυμασμό, ἐπαίνους καί εὐχαριστῶ, ἐκτός ἀπό ἐκείνους πού ἐκ συστήματος ἢ καλύτερα ἐξ ἐπαγγέλματος, ἔχουν ὡς σκοπό τους τήν διαβολή καί τήν συκοφαντεία γιά ὅ,τι ὑγιές καί ὄντως φιλόφρωνο προέρχεται ἀπό τό χωρὸ τῶν ἀνθρώπων τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως εἶναι ὁ Γιάννης καί ἡ Κατερίνα Ἀναγνωστοπούλου.

Ὁ Μακαριώτατος, παρά τόν μεγάλο ὄγκο τῶν πρὸς ἐπίλυση προβλημάτων πού ἔχει, ἐκτιμοῦμε ὅτι ἦταν ἀπαραίτητο νά δεχθεῖ καί ν' ἀκούσει τόν πρόεδρο τοῦ Ι.Π.Η.Π.Α. Ὁφέλεια θά προέκυπτε ἀπό τή συνάντηση ἀκόμα καί ἂν διαπιστωνόταν ἀσυμφωνία στό συγκεκριμένο ζήτημα.

Ἡ παραπομπή τοῦ θέματος στίς καλές δέν ἀντί νά ἐπιλύει προβλήματα, προκαλεῖ νέα. Ὁ Μακαριώτατος ἄς ἐπανεξετάσει τό αἴτημα τοῦ κ. Ἀναγνωστοπούλου.

Μανώλης Μηλιαράκης

ΔΥΣΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΣΤΟ ΝΟΜΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Με κλείσιμο απειλούνται οι Εκκλησιαστικές Εστίες

Ο χώρος της εκπαίδευσης την τελευταία τριετία βρίσκεται σε κατάσταση έντασης, υποψώσκουσα ή εκφραζόμενη, σε κάθε περίπτωση όμως υπαρκτής. Αυτό το γεγονός αφορά όλες τις βαθμίδες και τις μορφές της Δημόσιας Εκπαίδευσης, το τμήμα λοιπόν της Εκκλησιαστικής δεν θα μπορούσε να αποτελέσει εξαίρεση. Ιδίως από τη στιγμή που ήδη από πέρυσι άρχισαν να φαίνονται τα πρώτα αποτελέσματα και να αναδύονται τα προβλήματα από την εφαρμογή του Ν. 3432/2006 για τη «Δομή και λειτουργία της Εκκλησιαστικής Εκπαίδευσης». Ένα από αυτά τα ζητήματα αποτέλεσε το θέμα της ημερίδας που διεξήχθη στις 20 Φεβρουαρίου στο Διορθόδοξο Κέντρο της Ι. Μ. Πεντέλης. Την ημερίδα οργάνωσε η Συνοδική Επιτροπή «Εκκλησιαστικής εκπαίδευσης και επιμορφώσεως του εφημεριακού κλήρου», υπό την αιγίδα του Αρχιεπισκόπου, με θέμα «Περιφερειακές Εστίες Εκκλησιαστικής Εκπαίδευσης. Προβλήματα – Προοπτικές». Εισηγητές ήταν ο μητροπολίτης Σύρου Δωρόθεος, πρόεδρος του Δ.Σ. της Εστίας Εκκλησιαστικής Εκπαίδευσης, με θέμα το θέμα της Ημερίδας και ο Χρ. Κοντάκης, πρόεδρος του Δ.Σ. της Ανωτάτης Εκκλησιαστικής Ακαδημίας Θεσσαλονίκης, με θέμα «Η αναγκαιότητα της συνεργασίας ΥΠ.Ε.Π.Θ. και Εκκλησίας για την εύρυθμη λειτουργία των Εκκλησιαστικών Εστιών. Δομή και περιεχόμενο εσωτερικών Κανονισμών Περιφερειακών Εστιών».

Ο πρώτος ομιλητής αναφέρθηκε στο σκοπό και την αποστολή της εκκλησιαστικής εκπαίδευσης, στην ιστορική αναδρομή των εκκλησιαστικών εστιών και ε-

στίασε στη σημερινή πραγματικότητα και τα προβλήματα του θεσμού των εκκλησιαστικών οικοτροφείων, καθώς και τις προοπτικές τους. Ο δεύτερος ομιλητής επισήμανε τις δυσχέρειες και ανισότητες που δημιούργησε η παρ. 2 του αρ. 26 του Ν. 3432/2006, η οποία ορίζει ότι η Εστία «οφείλει να εξασφαλίζει διαμονή και σίτιση σε φοιτητές των Προγραμμάτων Ιερατικών Σπουδών και μαθητές των Ιερατικών Σχολίων Δεύτερης Ευκαιρίας που το επιθυμούν» και οι δαπάνες εξοφισμού και λειτουργίας γι' αυτές καλύπτονται από τον τακτικό προϋπολογισμό του ΥΠΕΠΘ, ενώ για τους υπόλοιπους φοιτητές και μαθητές τα έξοδα επιβαρύνουν την Εκκλησία της Ελλάδος ή την εκκλησιαστική Αρχή, στη δικαιοδοσία της οποίας υπάγεται η εστία. Επίσης πρότεινε λύσεις στη βάση της αμοιβαιότητας καλών σχέσεων Πολιτείας και Εκκλησίας και επικεντρώθηκε σε προτάσεις για τον κανονισμό λειτουργίας εστιών των Ανωτάτων Εκκλησιαστικών Ακαδημιών.

Και οι δύο εισηγητές υπογράμμισαν, πέραν των εκκλησιαστικών προϋποθέσεων για την εύρυθμη λειτουργία των Εστιών, την ανάγκη να επανεξετάσει η Πολιτεία ορισμένα σημεία του Ν.3432 και κυρίως ό,τι αφορά τη χρηματοδότηση των Εστιών, αφού η Εκκλησία αδυνατεί να ανταπεξέλθει στις απαιτήσεις αυτές και η Πολιτεία στο παρελθόν είχε ολοκληρήσει αναλάβει την οικονομική ευθύνη των οικοτροφείων. Παρεμφερείς θέσεις διατύπωσαν και παρευρεθέντες ιεράρχες, όπως και πρόωπη ή νυν καθηγητές υπηρετούντες στη Δευτεροβάθμια και Τριτοβάθμια Εκκλησιαστική Εκπαίδευση. Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι για ένα τόσο σοβαρό θέμα που σχετίζεται με την εκκλησιαστική εκπαίδευση στην Ημερίδα δεν παρέστη κανένας εκπρόσωπος του ΥΠΕΠΘ, όπως και τις προηγούμενες φορές, ενώ η απουσία αυτή προκάλεσε εύλογα ερωτηματικά για το ενδιαφέρον του Υπουργείου ως προς την αντιμετώπιση καίριων ζητημάτων της αρμοδιότητάς του.

Ουσιώδεις επισημάνσεις έγιναν κατά τη διάρκεια της συζήτησης που ακολούθησε τις εισηγήσεις. Εκφράστηκε η ανησυχία ότι το πρόβλημα της χρηματοδότησης των Εστιών πιθανόν να οδηγήσει σε αλυσιδωτές επιπτώσεις, που θα καταλήξουν στην παύση λειτουργίας εκκλησιαστικών σχολικών μονάδων λόγω μείωσης του μαθητικού δυναμικού, αν κλείσουν οικοτροφεία που δίνουν τη δυνατότητα σε μαθητές από άλλες περιοχές να φοιτούν σε αυτές. Σαφής απάντηση δεν υπήρξε, αλλά είναι θέμα χρόνου οι δυσάρεστες προαναφερθείσες εξελίξεις, και μάλιστα χωρίς καμμία από τις εμπλεκόμενες πλευρές – Πολιτεία και Εκκλησία – να αναλαμβάνει το πολιτικό κόστος ή την ευθύνη να ζητήσει ευθέως παύση λειτουργίας εκκλησιαστικών σχολείων, έχοντας όμως διευκρινίσει σαφώς τα κριτήρια των προτάσεών της. Τέθηκαν και διοικητικά θέματα της Εκκλησιαστικής Εκπαίδευσης, σημεία του Ν.3432 που χρήζουν αναθεώρησης (κατάργηση Δ' τάξης, μισθολογική κατάταξη αποφοίτων, λειτουργία των Εκκλησιαστικών ΙΕΚ και των Ιερατικών Σχολίων Δεύτερης Ευκαιρίας) κυρίως από ενεργειακή εκπαιδευτικούς, που αντιμετωπίζουν τα προβλήματα

καθημερινά και προτάθηκαν πιθανές λύσεις.

Εν κατακλείδι, σε όλους τους προβληματισμούς προστέθηκε άλλο ένα αναπάντητο ερώτημα, με το οποίο ολοκληρώθηκε η Ημερίδα: αν υπάρχει πολιτική βούληση για την αλλαγή του νόμου, εφόσον παρουσιάζονται σημαντικές δυσλειτουργίες στην εφαρμογή του. Δυσλειτουργίες εν μέρει αναμενόμενες, όταν λαμβάνονται αποφάσεις χωρίς σφαιρική και βαθιά γνώση των όλων των παραμέτρων, με σπουδή, πίεση και προχειρότητα, χωρίς να εντάσσονται αρμονικά στο συνολικό πλαίσιο της Δημόσιας Εκπαίδευσης, αλλά βασισμένες εν πολλοίς σε ένα πλέγμα προσωπικών σχέσεων μεταξύ εκκλησιαστικών και πολιτικών προσώπων. Συμπερασματικά, επαληθεύτηκε εκ νέου η χρονίζουσα έλλειψη σοβαρού σχεδιασμού και οργάνωσης στην εκπαιδευτική πολιτική για την Εκκλησιαστική Εκπαίδευση, εκ μέρους αμφοτέρων των εμπλεκόμενων θεσμών, ούτως ώστε να προωθούνται πρόχειρες αποφάσεις χωρίς προβλεπόμενες εναλλακτικές λύσεις σε ανακύπτοντα προβλήματα. Και αν η Πολιτεία περιορίζεται στις απολύτως απαραίτητες παρεμβάσεις, τη διατήρηση ισορροπιών σε δύσκολες συγκυρίες και διακινδυνεύει ορατά αδιέξοδα, η Εκκλησία δεν έχει το περιθώριο να καθυστερήσει τη σχεδίαση και προώθηση των πρωτοβουλιών της, με γνώμονα την ανάγκη να απαντήσει με λόγο ουσιαστικό, θεμελιωμένο και εκκλησιαστικό στην πρόκληση να μορφωθεί αλλαγή και να αναδειχθεί εφημεριακός κλήρος.

Αναστασία Λαλάγκου - Ανδρέας Μοράτος

Ο Ιάκωβος Καμπανέλλης στον Άγιο Ανδρέα

Μια ξεχωριστή βραδιά οργάνωσε τη Δευτέρα 23 Φεβρουαρίου η νεανική συντροφιά του Αγίου Ανδρέα της οδού Λευκωσίας και ο αρχιμανδρίτης π. Γαβριήλ Τσάφος, με προσκεκλημένο τον θεατρικό συγγραφέα και Ακαδημαϊκό Ιάκωβο Καμπανέλλη. Ο Καμπανέλλη μίλησε στα νέα παιδιά, που κατέκλυσαν εκείνη τη βραδιά το μικρό εκκλησιάκι, τόπο μαρτυρίου της αγίας Φιλοθέης, για το έργο του αλλή και για τα όσα έζησε στο στρατόπεδο συγκέντρωσης Ματκάουζεν, κατά τη διάρκεια της Κατοχής.

Οι νέοι και φοιτητές του Αγίου Ανδρέα είπαν με τις κιθάρες τους τραγούδια από το Ματκάουζεν του Μίκη Θεοδωράκη και άλλες μπλάντες σε στίχους του συγγρα-

φέα, που συνομίλησε με άνεση για πάνω από δύο ώρες με τα παιδιά, μιλώντας για τη δική του παιδική ζωή στη Νάξο, όπου γεννήθηκε και μεγάλωσε, περιγράφοντας μεταξύ άλλων πώς με τους συνομήλικους τους έψαχναν κάθε Μεγάλη Εβδομάδα τα ίχνη του Χριστού και των Μαθητών στους αγρούς του νησιού, πιστεύοντας ως παιδιά, ότι τα γεγονότα του θείου Πάθους διαδραματίζονταν στο νησί τους, εκείνη ακριβώς τη στιγμή που τα άκουγαν στην εκκλησία.

Είπε πολλά εκείνο το βράδυ ο Ιάκωβος Καμπανέλλη, τον οποίο παρουσίασε ο ποιητής και δοκιμιογράφος Δημήτρης Κοσμοπούλης, ενώ λίγα βιογραφικά του παρουσίασε ο Κ. Μπλάθρας, διευθυ-

ντής της «Χ». Απαντώντας σε ερωτήσεις των νέων μίλησε και για την ιστορία του προπάπου του, για το πώς εκείνος διηγούνταν ότι

γλήτωσε από την καταστροφή της Χίου το 1822, στα χρόνια της Επανάστασης, με τη βοήθεια μιας μαυροντυμένης γυναίκας, της Παναγίας. Η συγκίνηση ήταν μεγάλη, όταν περιέγραψε σκηνές φρίκης από το Ματκάουζεν, όπως έχουν καταγραφεί στο ομώνυμο βιβλίο του, ενώ μίλησε και για τον τρόπο που έψαχνε μέρες και μήνες για μια ατάκα των ηρώων του στα θεατρικά του έργα.

Ο π. Γαβριήλ, φανερά συγκινημένος, χάρισε στο συγγραφέα ένα ασπένιο κλαδί ελιάς, ενθύμιο της βραδιάς, ενώ προηγουμένως είχε διαβάσει ένα κείμενο του Καμπανέλλη για τον Φώτη Κόντογλη, που αγιογράφησε το εκκλησιάκι μαζί με τους μαθητές του κατά τη δεκαετία του 1950.

Η ΜΟΝΙΜΗ ΕΠΙΔΙΩΞΗ ΤΗΣ ΑΓΚΥΡΑΣ

Συνομοσπονδία καί μετά τουρκοποίηση της Κύπρου

Ἡ «Συνομοσπονδία στή βάση δύο κυρίαρχων κρατῶν» ἀποτελεῖ τήν κύρια ἐπιδίωξη τῆς Τουρκίας στό Κυπριακό, σύμφωνα μέ ἔγγραφο πού παρέδωσε ὁ πρόεδρος τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας Δ. Χριστόφιας στό μέλη τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου, γιά νά τά ἐνημερώσει σχετικῶς μέ τήν πορεία τῶν ἀπ' εὐθείας διαπραγματεύσεων πού ἔχει μέ τόν Τουρκοκύπριο ἡγέτη Ταλάτ στό κεφάλαιο «Διακυβέρνηση καί κατανομή ἐξουσίας».

Μπορεῖ ἡ θέση αὐτή τῆς Τουρκίας νά ἐμφανίζεται ὡς νέα καί προχωρημένη, ἀλλά δέν εἶναι οὔτε νέα, οὔτε προχωρημένη. Ἀπό τή στιγμή πού ἡ ἑλληνοτουρκική πλευρά ἄρχισε νά συζητᾷ τήν τουρκική πρόταση τῆς Ὁμοσπονδίας, ἡ Ἄγκυρα ἄρχισε νά χαράσσει τήν τακτική της γιά τήν ὑλοποίηση τῆς στρατηγικῆς τῆς Συνομοσπονδίας. Μόλις δέ ἀποδεχθήκαμε τή λύση τῆς Ὁμοσπονδίας καί γίνα-

με μάλιστα σηματοφόροι τῆς, ἡ Τουρκία εἶχε καταγάγει μιά περιφανή νίκη καί ἦταν γι' αὐτή θέμα χρόνου νά προχωρήσει καί σέ δεύτερη. Ἡ «Χ», θά θυμοῦνται οἱ ἀναγνώστες τῆς, χωρίς νά διεκδικεῖ ρόλο προφήτη, ἔχει ἐπανεπιλημμένως γράψει, βασισμένη σέ ἀπλή ἀνάγνωση τῆς ἐπεκτατικῆς πολιτικῆς τῆς Τουρκίας καί τοῦ φοβικοῦ συνδρόμου τῆς Ἑλλάδας, ὅτι ἡ Ἄγκυρα δέν πρόκειται νά ἀποδεχθεῖ Ὁμοσπονδία, ἀλλά θά ἀπαιτήσει Συνομοσπονδία. Ἡ ἐκτίμησή μας αὐτή εἶναι τώρα πραγματικότητα.

Θεωροῦμε δέ βέβαιο ὅτι οἱ πίεςεις «συμμάχων» (ΝΑΤΟ) καί ἐτέρων (Ε.Ε.) θά ἀσκηθοῦν στήν Ἀθήνα καί τή Λευκωσία καί ὄχι στήν Ἄγκυρα, προκειμένου νά βρεθεῖ «λύση» στό Κυπριακό. Λογικό ἐξἄλλου, ἀφοῦ τόσες ὑποχωρήσεις κάνατε, θά μᾶς ποῦν, κάνετε μιά ἀκόμα νά τελειώνουμε! Ἄν δέ, ὁ μή γένοιτο, ὑποχωρήσουμε καί σέ αὐτά, τότε:

1) Ἡ Κυπριακή Δημοκρατία ὡς κυρίαρχο μέλος τοῦ ΟΗΕ καί τῆς Ε.Ε. θά αὐτοδιαλυθεῖ καί τή θέση τῆς θά πάρουν δύο ἐκ παρθενογενέσεως κράτη. Τό

τουρκοκυπριακό καί τό ἑλληνοκυπριακό, πού θά συνδέονται τυπικά μέ μιά Συνομοσπονδιακή κυβέρνηση, ἡ ὁποία θά διαχειρίζεται θέματα πρωτοκόλλου!

2) Ἡ Τουρκία θά ἔχει «πετύχει μέ ἓνα σμπάρο δύο τρυγόνια».

— Θά ἔχει, μέ τή δική μας ὑπογραφή, ὄχι ἀπλῶς δικαιώσει καί νομιμοποιήσει τήν εισβολή καί κατοχή στό νησί, ἀλλά καί θά ἔχει προσδώσει στό προϊόν τῆς κατοχῆς κρατική ὄντοτητα διεθνῶς ἀναγνωρισμένη!

3) Θά ἀρκεστεῖ σέ αὐτά ἡ Τουρκία; Ὅχι ἀσφαλῶς. Ἄργά ἢ γρήγορα—αὐτό θά τό κρίνει ἡ ἴδια— θά προκαλέσει τριβές καί ἐπεισόδια μεταξύ τῶν δύο «κυρίαρχων κρατῶν», πού νά «δικαιολογοῦν» τή διάλυση τοῦ «Συνεταιρισμοῦ», δηλαδή τῆς Συνομοσπονδίας! Τότε θά ὑπάρχει ἓνα τουρκοκυπριακό κράτος μέ ἐλευθερία καί ἀνεξαρτησία ἐγγυημένη ἀπό τήν πολεμική μηχανή τῆς Τουρκίας καί ἓνα ἑλληνοκυπριακό κράτος σέ διαρκή ὁμηρία, ἀνυπεράσπιστο ἀπό τή «μακρινή», κατά τόν «ἐθνάρχη» Κ. Καραμανλή, Ἑλλάδα!

Ἐάν τό σενάριο αὐτό κριθεῖ ἀπό τήν Τουρκία, πάντοτε, ὅτι δέν θά ταιριάζει στήν τότε διεθνή ἀτμόσφαιρα, δέν θά ἀποστεῖ τοῦ σκοποῦ τῆς νά θέσει ὑπό τόν ἀπόλυτο ἔλεγχό τῆς ὅλο τό νησί. Θά προωθήσει τή διά τοῦ δημογραφικοῦ λύση. Οἱ μουσουλμάνοι, Τουρκοκύπριοι καί κυρίως ἔποικοι, πολλαπλασιάζονται ραγδαίως σέ ἀντίθεση μέ τόσες Ἑλληνοκυπρίους, πού καί ὑπογεννητικότητα σημειώνουν καί τάση φυγῆς ἀπό τό νησί (πρός Ἑλλάδα, Ἀγγλία, ΗΠΑ κ.ἄ) παρουσιάζουν. Τάση, πού θά ἐνταθεῖ μετά τή συ-

νομοσπονδιοποίηση. Ἀποτέλεσμα τέτοιων ἐξελίξεων θά εἶναι νά ἔχουμε μελλοντικά πληθυσμιακή ὑπεροχή τῶν ὑπό τῆς Τουρκίας ἐξαρτημένων πληθυσμῶν. Εὐλόγα τότε ἡ Ἄγκυρα, ὅπως καί τό κυρίαρχο τουρκοκυπριακό κρατίδιο θά θέσουν ζήτημα αὐτοδιάθεσης τοῦ «κυπριακοῦ λαοῦ» καί τήν ἔνωση τῆς Μεγαλονήσου ἢ τήν ὁμοσπονδιοποίησή τῆς μέ τήν Τουρκία!

Σενάρια νοσηρῆς φαντασίας; Μακάρι νά εἶναι ἔτσι. Ποιός ὅμως θά πίστευε τό 1974, τότε πού

σύμπασα ἡ διεθνῆς κοινότητα καταδίκαζε τόν Ἀττίλα καί ζητοῦσε τήν ἀποχώρησή του ἀπό τήν Κύπρο, ὅτι θά φθάναμε στή σημερινή κατάσταση, πού ἡ Τουρκία ὄχι μόνο δέν ἐγκαλεῖται γιά τήν κατοχή καί τούς ἐποίκους, ἀλλά διεκδικεῖ καί ἀπαιτεῖ στό Αἴγαιο καί τή Θράκη;

Στήν τραγική αὐτή κατάσταση θρυσκόμαστε, γιατί ἔχουμε τραγικῶς ἀνίκανη πολιτική ἡγεσία. Μιά ἡγεσία, πού εἶναι ἀνίκανη ἀκόμα καί γιά ζητήματα ὑπάρξεώς μας ὡς ἔθνος, νά συμφωνήσει γιά «τίς κόκκινες γραμμές» καί τή τακτική καί τά μέσα ὑποστήριξής τους. Δίπλα στήν πολιτική αὐτή ἡγεσία, ὑπάρχει καί ἡ ὑπνώττουσα ἢ τό χειρότερο συμβιβασμένη πνευματική ἡγεσία καί ἓνας λαός, ἐμεῖς, ὁ καθένας μας, ζαλισμένος, ἀπογοητευμένος, χωρίς ἐλπίδα μέσα σέ ὠκεανό προβλημάτων. Ζητεῖται ἐπομένως πυξίδα γιά ὅλους μας.

Ἡ Χ.Δ. ὡς «φωνή θωόντος ἐν τῇ ἐρήμῳ», ἀγωνίζεται μέ ὅσες δυνατότες διαθέτει νά πείσει ὅτι πυξίδα ἄλλη πλὴν τῆς Ἀληθείας τοῦ Χριστοῦ γιά ὅλα καί γιά πάντα δέν ὑπάρχει.

Γολιάθ ο Εβραῖός και Δαυ

του Ιάκωβου Καμπανέλλη
θεατρικού
συγγραφέα,
Ακαδημαϊκού

Συμπτώσεις ἀπόψε. Συμπτώσεις παρανοϊκῆς συνάμα. Πριν ἐρθῶ εδῶ*—μένω πολύ κοντά, εἴμαστε γειτόνοι— παρακολουθοῦσα στήν τηλεόραση, τόν μαραθῶνιο ἔρανο γιά τήν ανοικοδόμηση τοῦ νοσοκομείου πού βομβαρδίστηκε στή Γάζα, κατά τόν πρόσφατο πόλεμο τοῦ Ἰσραήλ. Ἀλλὰ ποῖοι Ἰσραήλ ἐναντίον τῆς Παλαιστίνης, τῶν ἀνθρώπων τῆς Γάζας;

Ξέρετε, ὅταν συγκρούονται οἱ Εβραῖοι, οἱ λεγόμενοι Ἰσραηλῖνοί ὡς κάτοικοι τοῦ κράτους, ἐγώ φαρμακῶναμαι πάρα πολύ—σὺν κυριολεξία φαρμακῶναμαι— γιὰ τὴν ὑπὲρ αὐτόπτης μάρτυς τῆς τραγωδίας τοῦ Ὀλοκαυτώματος, τὸ ὁποῖο ἦταν κάτι πραγματικὸ ἀδιανόητο. Δέν ἦταν μόνο ἓνα ἐγκλήμα, τὸ μεγαλύτερο ἐγκλήμα σὲν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητας στα σίγουρα, μεγαλύτερο ὄχι μόνο ἴσως τῶν ἐκατομμυρίων πού ἐξοντώθηκαν στα στρατόπεδα συγκεντρώσεως, ἀλλὰ τοῦ τρόπου πού ἐγένετο. Γιὰ δέν ἦταν ἀμαχοὶ πού σκοτώθηκαν ἀπὸ πείνα ἢ ἀπὸ κακουχίες σὲ διωγμούς, ὅπως τὴν πάθαμε ἐμεῖς σὲν Μικρασία, ἢ ἀπὸ βομβαρδισμούς—ἐκεῖ ἐσκεμμένα πια—, ἦταν ἀνθρώποι πού τοὺς ἐπαιρναν ἀπὸ τὸ σπῆμα τῆς οἰκογένειάς τους καί τοὺς πῆγαιναν σὲ ἓνα μέρος καί τοὺς κώριζαν. Πράγματι τὰ ὁποῖα συνέβαιναν πῶς πολλὰ σὲν Ἄουσβιτς ἀλλὰ καί σὲν Ματχάουζεν—εἶδαμε καί βλέπαμε νὰ παίρνουν τὸ μωρὸ ἢ τὸ παιδί ἀπὸ τὴν ἀγκαλιά τῆς μάνας, τοῦ πατέρα, νὰ χωρίζουν τὸν παππού καί τὴ γιογιά ἀπὸ τὴν ὑπόλοιπη οἰκογένεια καί νὰ βάζουν αὐτοὺς ἀπὸ εδῶ τοὺς ἄλλους ἀπὸ ἐκεῖ καί ξέραμε πὺς πῆγαινε ὁ καθένας, οἱ πῶς πολλοὶ, τὰ παιδιά, οἱ γέροι, οἱ ἀρρωστοὶ ὄδευαν σὲν δρόμο τοῦ θανάτου, τῶν θαλάμων ἀερίων κ.λπ. κ.λπ. ...

Με συγχωρεῖτε, ἀν σὰς πικραίνω. Τὸ τρελλὸ τώρα εἶναι ὅτι αὐτοὶ πού ὑπέφεραν τόσα πολλὰ καί πού ὑπέφερε ἡ ἀνθρωπότητα ὀλοκλήρη, διότι τὰ χρόνια ἐκεῖνα, '45, '46, '47, οἱ Εβραῖοι προσπαθοῦσαν νὰ μπουκε σὲν Παλαιστίνη μετὰ ἀπὸ τὴν τραγωδία αὐτὴ τὴ μεγάλη, νὰ μπουκε καί νὰ καταλήξουν σὲν γη τῶν πατέρων τους καί νὰ ψυχῶσιν ὅσοι εἶχαν ἀπομείνει.

Καί ἡ ἀνθρωπότητα ὀλοκλήρη πονοῦσε γι' αὐτοὺς, ὅπως φταχοῦν τὰ νοσοκομεία, νὰ ἀγοραστοῦν φάρμακα, νὰ ἀγοραστοῦν φαγητὰ. Ἀλλὰ σκέφτομαι—αὐτὸ σκεφτόμουν πρὶν ἐρθοῦμε εδῶ—ὅτι ἐντάξει θὰ πᾶνε τὰ φαγητὰ, θὰ πᾶνε τὰ φάρμακα, ἀλλὰ τὰ παιδιά τῶν βομβαρδισμένων χωριῶν τῆς Παλαιστίνης, τῆς Γάζας, τῆς πόλης τῆς Γάζας, τὰ παιδιά αὐτὰ μεγαλῶνουν σὲ ἓνα χώρο, πού μοιραῖα ποτίζεται με μίσος. Εἶδαμε μάλιστα σὲν τηλεόραση παιδάκια τῆς Παλαιστίνης, φοβερὸ ἀλλὰ δικαιολογημένο ὡς ἓνα σημεῖο, νὰ κρατοῦν ἓνα ξύλο, σὰ νὰ εἶναι τοῦφέκι καί νὰ κάνουν ὅτι γυμνάζονται γιά στρατιώτες, δηλαδή, γυμνάζονται γιά νὰ σκοτώσουν Εβραῖους. Καί ἀπὸ τὴν ἀλλή μεριά βεβαίως, τὰ Εβραϊκάκια μεγαλῶνουν ἐπίσης σὲν ἓνα κοινῶνία πού εἶναι καὶ αὐτὴ γεμάτη ὡς ἐπᾶνω ἀπὸ μίσος ἐναντίον τῶν Παλαιστίνων καί με τὰ ὄπλα πού ἔχουν—καί εἶναι πάρα πολλὰ καί τὰ τελειότερα—ετοιμάζονται καί αὐτὰ, ποτίζονται ἀπὸ μίσος ἐναντίον τῶν Παλαιστίνων. Καί ἴσως ἐντάξει ὅλα τὰ ἀλλὰ, ἀλλὰ ὅταν ποτίζεις τὰ παιδιὰ ἐκατέρωθεν με μίσος γιά τὴ μέλλον τὰ ετοιμάζεις;

Διερωτῶμαι—δὲ θὰ δώσω ἀπάντηση οὔτε λύση, πρὸς ἐντάξει, νὰ μαζέψουμε

Γίνονται λοιπὸν προσπάθειες νὰ υπάρξει ἀνακωχή, ἐντάξει, νὰ μαζέψουμε

Απαιτούνται αγ

Ἡ διεθνῆς οικονομικὴ κρίση, πού τώρα πια εἶναι καθημερινὴ ἀπὸ πραγματικότητα γιά ὅλους μας, ἐπιφέρει σὲν προσκῆνιο τῆς δημόσιας συζήτησης τὸ ζήτημα τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς κυρίως ὅσον ἀφορᾷ τὴν οἰκονομία, τὴν ποιότητα καί τὴν ἐπάρκεια τροφῆς. Ὅχι πὺς αὐτὸ δέν ἀποτελεῖ μόνιμο κᾶριο θέμα γιά τὴν ἐπιβίωση ἢ τὴν ποιότητα ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ τῶν τελευταίων μῆνες δόθηκε ἡ ἀφορμὴ σὲν Ἑλλάδα με τὴν ἀγροτικὴ κινήσει νὰ δημοσιοποιήσῃν τὰ προβλήματα καί οἱ ἀνησυχίες ἀγροτῶν καί ἐπιστημόνων πού ἀσχοιοῦνται με τὴν γεωργία.

Σὲ αὐτὸ τὸ πλαίσιο τῆς δημόσιας διαβούλευσης οἱ ἐκδόσεις Μαῖστρος ὀργάνωσαν ἐκδήλωση με θέμα: «Τὸ ἀγροτικὸ ζήτημα σὲν Ἑλλάδα σήμερον. Μῦθοι καί

πραγματικότητες», τὴν Πέμπτη 26 Φεβρουαρίου σὲν Πνευματικὸ Κέντρο τοῦ Δήμου Ἀθηναίων. Ομιλητῆς ἦταν ὁ Π. Καρανικόλλας καί Στ. Κλωνάρης, ἐπίκουρος καθηγητῆς καί λέκτορας σὲν Γεωπονικὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν ἀντιστοίχως, καί συντονιστῆς τῆς συζήτησης ὁ ἐκ τῶν ἐκδοτῶν Δ. Πισίνας.

Οἱ ομιλητῆς ἀναφέρθηκαν σὲν ἔννοια τοῦ ἀγροτικοῦ ζητήματος διεθνῶς καί σὲν Ἑλλάδα, σὲν κατευθύνσεις πού δόθηκαν σὲν παρελθόν καί αὐτῆς πού ἀκολουθοῦνται σήμερον, σὲν βιωσιμότητα τοῦ ἀγροτικοῦ νοικοκυριοῦ καί κατὰ συνέπεια τῆς υπαίθρου, σὲν σύγχρονα προβλήματα καί τοὺς στόχους τῆς γεωργίας, σὲν ἀγροτικὸ ζήτημα ὡς κοινωνικὸ καί πολιτικὸ πρόβλημα, ἐνῶ διατύπωσαν προτάσεις με τὴν προϋποθέσεις

Ίδ ο Παλαιστίνιος

θεού— εάν καλούσαμε —λέω γενικά— 15 παιδιά, 10 χρονών, 11, 12 χρονών από το Ισραήλ και άλλα 15 από την Παλαιστίνη στις κατασκηνώσεις τις καλοκαιρινές και βάζαμε αυτά τα παιδιά μαζί να παίξουν, να φάνε, να κοιμηθούν... Άραγε πώς θα συμπεριφέρονταν αυτά τα παιδιά; Βάζω ένα ερωτηματικό σε αυτό μόνο, έτσι σαν λεπτομέρεια σε όλο αυτό το τεράστιο θέμα, που εμείς εδώ κουβεντιάζουμε σε μια γειτονιά. Τι βάρος μπορεί να έχει ο λόγος μας ή τι να πυροδοτεί; Ελάχιστα πράγματα. Αλλά έστω, στη γειτονιά μας είμαστε, έστω και αν είναι πολύ ουτοπικό το να θέτεις ένα τέτοιο ερώτημα, που δεν το λύνει ούτε ο ΟΗΕ, ούτε το Συμβούλιο Ασφαλείας, κανείς δεν μπορεί να το λύσει, να το θέτεις εδώ στην εκκλησούλα, στον ιερό ναό του Αγίου Ανδρέα, τι λόγος μπορεί να έχει; Απλώς μια ταπεινή μου

σκέψη. Επειδή ήρθα φορτισμένος και επειδή είπατε τραγούδια του Ματκάουζεν, γι' αυτό είπα τι σύμπτωση! Πρόκειται για κάτι παρανοϊκό αυτό που συμβαίνει. Πολλά πράγματα συμβαίνουν αντιφατικά. Μακάρι τα παιδιά να μπορούσαν να συνειδητοποιήσουν αυτή την αντιφατικότητα, στην οποία ζούμε, και να μην τη δουν ως θέμα διασκέψεων μεγάλων Οργανισμών και αποφάσεων κρατών κ.λπ., αλλά να το δουν από τη βάση τους εδώ, από την ταπεινότητα της κατ' άτομον ύπαρξης, μήπως από εδώ μπορεί κάτι να αρχίσει.

Με συγχωρείτε αν σας μελαγχόλησα.

* Εισαγωγικά λόγια από τη συνάντηση με ομάδες νέων του ιερού ναού του Αγίου Ανδρέα της οδού Λευκωσίας, στην Αθήνα, την 23η Φεβρουαρίου 2009.

Γρότες με δράμα

για την επιτυχή εφαρμογή τους.

Στη συζήτηση που ακολούθησε έγιναν πολύ ενδιαφέρουσες ερωτήσεις και επισημάνσεις από τους συμμετέχοντες, μεταξύ των οποίων και πολλοί φοιτητές του Γεωπονικού Πανεπιστημίου.

Τονίστηκαν ιδιαίτερα οι γραφειοκρατικές αγκυλώσεις που παρεμποδίζουν τον αναπτυξιακό ρόλο των γεωπόνων, τα κενά στη γεωργική έρευνα και σε εφαρμοσμένες ή εφαρμόσιμες εναλλακτικές λύσεις για τους ανενημέρωτους αγρότες, που απορούν μπροστά στα αδιέξοδα των τρωινών καλλιέργειών τους, αλλά δεν γνωρίζουν προς τα πού να στραφούν.

Υπογραμμίστηκε ότι στρατηγικοί στόχοι για την ελληνική γεωργία είναι η επιδίωξη της διεθνούς ανταγωνιστικότητας και της πο-

λυλειτουργικότητας. Για να επιτευχθούν όμως, απαιτείται μακροχρόνιος σχεδιασμός των γεωργικών δομών από την πλευρά του κράτους και συλλογική δράση εκ μέρους των αγροτών με προσωπική δέσμευση, υπευθυνότητα και κυρίως «μεράκι», στοχεύοντας στην αλληλεγγύη, την ποιότητα.

Κλείνοντας τη συζήτηση, ήταν προφανής η σύγκλιση όλων σε ένα κοινό σημείο: ο άνθρωπος παράγοντας είναι καταλυτικός: αγρότες με όραμα, επαγγελματισμό και ενεργό συμμετοχή σε διαφανείς συλλογικές διεργασίες μπορούν να εξασφαλίσουν όχι μόνο τη βιωσιμότητα των εκμεταλλεύσεων και των νοικοκυριών τους στις νέες συνθήκες αλλά και την ανασυγκρότηση της υπαίθρου με την ανάπτυξη της.

Αν. Α.

Η Κοινωνική Δικαιοσύνη στο Ευρωπαϊκό Δίκαιο των Συμβάσεων

του Πάνου Νικολόπουλου
Ειδικού Επιστήμονα
Τμήματος Νομικής
Πανεπιστημίου Αθηνών

Εδώ και αρκετά χρόνια, στο πλαίσιο της παγκοσμιοποίησης και της διαδικτυακής διασύνδεσης του πλανήτη προωθείται μια τάση ενοποίησης του Δικαίου μέσω της προσέγγισης των διαφορετικών νομικών παραδόσεων. Σε διεθνές επίπεδο το εγχείρημα αυτό υλοποιείται κυρίως μέσω διεθνών συμβάσεων. Σε ευρωπαϊκό επίπεδο και ειδικότερα στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης η ενοποίηση υλοποιείται με τη θέσπιση κανονισμών και οδηγιών, που αποτελούν εσωτερικό δίκαιο των κρατών-μελών είτε απευθείας, είτε μέσω της εναρμόνισης των αντίστοιχων εθνικών νομοθετημάτων προς τα κοινοτικά.

Ιδιαίτερα στο χώρο του Αστικού Δικαίου προετοιμάζεται εδώ και χρόνια η σύνταξη ενός ευρωπαϊκού αστικού κώδικα, παρά τις επιφυλάξεις που υπάρχουν. Στο πλαίσιο της προσπάθειας αυτής έχει ήδη συνταχθεί ένα σχέδιο για το Ευρωπαϊκό Δίκαιο των συμβάσεων. Ανέναντι σε αυτό το σχέδιο συντάχθηκε μία κριτική Διακήρυξη από την «Ομάδα Μελέτης για την Κοινωνική Δικαιοσύνη στο Ευρωπαϊκό Δίκαιο». Η ομάδα αυτή αποτελείται από επιστήμονες που προέρχονται από διάφορες πόλεις και πανεπιστήμια, όπως η Βρέμη, η Τριεστή, το Παρίσι, το Γκρατς, το Λονδίνο, το Βερολίνο, το Άμστερνταμ, η φλωρεντία, η Κατάνη, το Ελσίνκι, η Πίζα, η Νάντη, το Τορίνο, η Ρώμη, η Φραγκφούρτη και το Χάρβαρντ. Η διακήρυξη αυτή μεταφράστηκε στα ελληνικά από τη λέκτορα Ε. Πούλλου και δημοσιεύθηκε στο τεύχος 10-11/2008 του περιοδικού «Εφαρμογές Αστικού Δικαίου».

Στην αρχή της διακήρυξης τονίζεται ότι «...αυτό που συμβαίνει στο Δίκαιο των συμβάσεων θα είναι μια καθοριστική στιγμή στην ιστορία της Ευρώπης...», επειδή «...στο μέτρο που η άμεση δημόσια παροχή αγαθών και υπηρεσιών μέσα από τις υπηρεσίες του κράτους πρόνοιας διαλύεται και αντικαθίσταται από συμβατικές σχέσεις το Δίκαιο των συμβάσεων παρέχει τους κανόνες που διέπουν τον τρόπο

με τον οποίο οι πολίτες επιτυγχάνουν την ικανοποίηση των βασικών τους αναγκών».

Στη συνέχεια επισμαίνεται ότι το Σχέδιο για το Ευρωπαϊκό Δίκαιο των Συμβάσεων χαρακτηρίζεται από μια τεχνοκρατική προσέγγιση και στοχεύει στην ολοκλήρωση της Εσωτερικής Αγο-

1. να προστατεύει ένα διανεμητικό μοντέλο των εισοδημάτων, που να διασφαλίζει δίκαιη μεταχείριση για κάθε ευρωπαίο πολίτη,

2. να ευθυγραμμίζεται με τις βασικές συνταγματικές αρχές, που προστατεύουν τα δικαιώματα των πολιτών,

3. τα μέτρα αυτά να θεσπίζονται μέσα από συμμετοχι-

ένα θέμα διανεμητικής δικαιοσύνης και προστασίας των ασθενέστερων ομάδων, αλλά επίσης θα μεριμνά για την προστασία του πολιτισμού και των γλωσσών των μειονοτήτων, που αισθάνονται ότι απειλούνται από το αυξανόμενο πεδίο των υπερεθνικών νόμων», δεδομένου ότι «...υφίσταται ο κίνδυνος, μακροχρόνια, η εξαφάνιση των εθνικών αποκλίσεων στο Δίκαιο των συμβάσεων να στερήσει το Δίκαιο από την ικανότητα μάθησης, ώστε να επιτυγχάνει καλύτερα αποτελέσματα από πλευράς απόδοσης ή αποτελεσματικότητας».

Η συνοπτική αυτή παρουσίαση της Διακήρυξης φανερώνει ότι στον ευρωπαϊκό χώρο οι εξελίξεις μπορούν να διαμορφωθούν πολύπλευρα, γιατί υπάρχουν δυνατόι και πρόσωπα σε όλους τους χώρους και ιδιαίτερα στο χώρο της επιστήμης και της διανοητικής, που διακατέχονται από ευαισθησίες για τις αξίες της κοινωνικής αλληλεγγύης και της συμμετοχικής δημοκρατίας. Ιδιαίτερη σημασία προσηλαμβάνουν τέτοιες πρωτοβουλίες στο χώρο των νομικών, επειδή ακριβώς είναι εκείνοι οι τεχνοκράτες, που επεξεργάζονται και καταστρώνουν το θεσμικό πλαίσιο των κανόνων λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Αγοράς και γενικότερα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στο βαθμό που θα κατορθώνεται παρόμοιες ευαισθησίες των νομικών να συνδυάζονται με τους αγώνες των λαϊκών κινημάτων, τα οποία έτσι θα αξιοποιούν πρωτοβουλίες σαν τη Διακήρυξη, μπορούν να αναζωπυρωθούν οι ελπίδες για ανατροπή των κατεστημένων αντιλήψεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

ράς με συνέπεια την κατεδόφιση των εθνικών νομικών συστημάτων και την ανέγερση μιας νέας νομικής τάξης. Για τούτο ακριβώς τονίζεται ότι αποκτούν ιδιαίτερη βαρύτητα οι αξίες που θα στηρίζουν την τάξη της Αγοράς και υποστηρίζεται ότι το ενοποιημένο Δίκαιο θα πρέπει να ισορροπεί ανάμεσα στην ιδιωτική αυτονομία του καθενός (αρχή ελευθερίας των συμβάσεων) και στις αρχές της κοινωνικής αλληλεγγύης, ενώ οι νόμοι θα πρέπει να ενθαρρύνουν μια ένωση βασισμένη σε συμμετοχικές αξίες, αλλά με ταυτόχρονο σεβασμό της ιδιαιτερότητας.

Βασική παράμετρος του Σχεδίου θεωρείται η ολοκλήρωση της εσωτερικής Αγοράς μέσω της κατάργησης των εμποδίων του διασυνοριακού εμπορίου. Διαπιστώνεται εν τούτοις, ότι εκείνο που λείπει από το Σχέδιο είναι «...ένα όραμα διανεμητικής δικαιοσύνης στις συμβάσεις», επειδή η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επιδιώκει «...να προωθήσει μια ελεύθερη αγορά, όχι να εξασφαλίσει ότι αυτή η αγορά διαρθρώνεται υπό το φως των διανεμητικών στόχων».

Σε επόμενες ενότητες προτείνονται μερικά σημεία αναγκαία για την κατοχύρωση της κοινωνικής δικαιοσύνης στο Ευρωπαϊκό Δίκαιο των Συμβάσεων. Προτείνεται λοιπόν ότι η διάταξη της Αγοράς πρέπει:

κές δημοκρατικές διαδικασίες και

4. μέσω των αρχών της κοινωνικής δικαιοσύνης πρέπει να συμβιβάζεται «...το όραμα της δημιουργίας μιας ακόμα πιο στενής ένωσης των λαών της Ευρώπης, που θα βασίζεται πάνω στις κοινές αξίες, με την ανάγκη σεβασμού της ποικιλομορφίας και των διαφορών τους». Έτσι τελικός στόχος της Ευρώπης θα πρέπει να είναι η ανάπτυξη μιας οικονομίας κοινωνικής αγοράς, που θα στοχεύει «...στην κοινωνική δικαιοσύνη, πλήρη απασχόληση, κοινωνική πρόοδο, σε ένα υψηλό επίπεδο προστασίας και στη βελτίωση του περιβάλλοντος».

Αναφορικά τέλος με την ανάγκη διατήρησης των εθνικών ιδιαιτεροτήτων σημειώνεται με έμφαση ότι «παραιτούμενοι από όλα ή από μέρος από τα παραδοσιακά εθνικά συστήματα δικαίου τους, οι Ευρωπαίοι πολίτες καλούνται όχι μόνο να συμμορφωθούν προς τους κανόνες μιας ανταγωνιστικής Αγοράς, αλλά επίσης να αφομοιώσουν μια σύνθετη ταυτότητα, που συνδυάζει την αλληλεγγύη των πολιτών της Ευρώπης με ένα συνεχιζόμενο σεβασμό για τη διαφορετικότητα στη γλώσσα, στον πολιτισμό και στις παραδόσεις», ενώ τονίζεται ότι «...η κοινωνική δικαιοσύνη δεν θεωρείται απλώς ως

ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Χ.Δ.

Ποιά Ευρώπη θέλουμε;

Η σημερινή Ευρωπαϊκή Ένωση δεν ανταποκρίνεται στο όραμα της Χ.Δ. για μια Ευρώπη από τον Ατλαντικό έως τα Ουράλια, δομημένη στη βάση της ισότιμης συνεργασίας των λαών, του σεβασμού των ιδιαιτεροτήτων τους και στην κατοχύρωση των πολιτικών ελευθεριών και της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Η δημιουργία πανίσχυρου υπερκράτους στις Βρυξέλλες αποξενώνει τους λαούς από τα κέντρα άσκησης εξουσίας και αποβαίνει εις βάρος της λειτουργίας της Δημοκρατίας. Γι' αυτό, όσο παραμένουμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αντιτεκόμεσθε σε κάθε αφαίρεση εξουσιών από τις εθνικές κυβερνήσεις και ζητούμε τη διατήρηση του «βέτο» κάθε επιμέρους κράτους-μέλους στο Συμβούλιο Υπουργών και όχι τον περιορισμό του, όπως προβλέπει η νέα Ευρωπαϊκή Συνθήκη της Λισσαβόνας.

Η δημιουργία της ευρωζώνης έχει οδηγήσει στη γιγάντωση πανίσχυρων οργανισμών, όπως η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, οι οποίοι δεν ελέγχονται πολιτικά. Το ίδιο ισχύει για την Ευρωπαϊκή Έπιτροπή, που είναι διορισμένη εξ' ολοκλήρου. Τασομάστε υπέρ της αύξησης των αρμοδιοτήτων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου αποκλειστικά στην κατεύθυνση του πολιτικού ελέγχου αυτών των οργανισμών.

Μετά την απόρριψη της από το Ιρλανδικό δημοψήφισμα, η συνθήκη της Λισσαβόνας έχει τελειώσει απορριφθεί και πρέπει να αποσυρθεί. Έπισημαίνουμε το γεγονός ότι το νομοθέτημα αυτό, με το οποίο εκχωρούνται τομείς της εθνικής κυριαρχίας κάθε χώρας, επικυρώθηκε στη χώρα μας από Ν.Δ. και Π.Α.ΣΟ.Κ. χωρίς διάλογο και ενημέρωση του ελληνικού λαού.

Στη σημερινή «Ευρώπη του χρήματος» και της αγοράς αντιτάσσουμε την προτεραιότητα της κοινωνικής Ευρώπης, με στόχο την κοινωνική δικαιοσύνη, τη διασφάλιση των θεμελιωδών εργασιακών δικαιωμάτων και του κοινωνικού κράτους.

Από τη παραπάνω είναι φανερό ότι η σημερινή Ε.Ε. δεν ανταποκρίνεται στις θέσεις της Χ.Δ. για τη συνεργασία των ευρωπαϊκών λαών. Στη σύμπραξη της άρχουσας τάξης της Ευρώπης πρέπει να δοθεί απάντηση με τη συνεργασία των λαών, πολιτών και ομάδων πολιτικής και εθνικής παρέμβασης, ώστε μια νέα μορφή συνεργασίας, στη βάση της κοινωνικής δικαιοσύνης, της ειρήνης και του σεβασμού της ταυτότητας του κάθε λαού, να αντικαταστήσει το σημερινό σχήμα: μια άμφικτυονία δημοκρατιών, όπου καμία κεντρική υπερκυβέρνηση δεν θα επιβάλλει ανεξέλεγκτα κανόνες ασοδοσίας των ολίγων πλουσιών εις βάρος των λαών και της εθνικής τους κυριαρχίας.

Από τη συνοπτική αποτίμηση των εκφυλιστικών φαινομένων στην πορεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης επιβεβαιώνεται η έδραιωμένη και εξ' αρχής διατυπωμένη πεποίθηση της Χ.Δ. ότι η ένταξη σε αυτήν ούτε πανάκεια είναι, ούτε μονόδρομος. Έπομένως, εφόσον κριθεί ότι οι εξελίξεις στην Ε.Ε. επιδεινώνουν περαιτέρω την εθνική, διεθνή, οικονομική και πολιτιστική θέση των Ελλήνων, σε σημείο που η κατάσταση να μη μπορεί να αντιμετωπισθεί μέσα από την Ε.Ε., επιβάλλεται η επανεξέταση των συνεπειών της ένταξής μας σε αυτήν και ο σχεδιασμός για αποδέσμευση της Χώρας από αυτήν με όρους οργάνωσης και στηρίγματα στο εξωτερικό, ώστε στην κατάλληλη συγκυρία να χαραχθεί νέα εθνική πορεία για μια καινούργια πανευρωπαϊκή συνεργασία των λαών.

Ζ. Ελλάδα και Κύπρος στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Οι σημερινές εξελίξεις επιβεβαιώνουν την άρνηση που είχε διατυπώσει η Χ.Δ. σχετικά με την ένταξη της χώρας στην τότε Ε.Ο.Κ. Ναί μὲν διατηρούνται τα προσχήματα ως πρὸς την κοινή διαχείριση της ευρωπαϊκής πολιτικής, αλλά στην πράξη η εθνική κυβέρνηση όλο και αποδυναμώνεται, η εθνική ανεξαρτησία μειώνεται, ενώ ενισχύεται η εξουσία των Βρυξελλών. Η σημερινή Ευρωπαϊκή Ένωση απέχει πολύ από το να λειτουργεί όπως θα το θέλαμε και δύσκολα θα μετεξελιχθεί στην Ευρώπη που οραματιζόμαστε.

Παράλληλα, η ήγεςία της Κυπριακής Δημοκρατίας, άντι

Φωτο: Χρήστου Κοροτζή

να φέρνει από την πίσω πόρτα το σχέδιο Άναν, ακυρώνοντας τα όφελιά από την πολιτική της προκατόχου της, πρέπει να αξιοποιήσει την ιδιότητα της Κυπριακής Δημοκρατίας ως μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για να πετύχει την επανατοποθέτηση του Κυπριακού ως προβλήματος εισβολής, κατοχής και παράνομης εποίκισης. Στη βάση αυτή να επιτύχει την επανένωση του νησιού με την άνευ όρων αποχώρηση των τουρκικών κατοχικών στρατευμάτων και των εποίκων, με την επέκταση του κοινοτικού κεκτημένου σε όλη την Κύπρο χωρίς τις αποκλίσεις που ζητούν οι Τούρκοι, προκειμένου να νομιμοποιήσουν τα τελεσμένα της εισβολής.

Η. Άμεσοι αγωνιστικοί στόχοι και άξονες ευρωπαϊκής συνεργασίας ή παρέμβασής μας στη σημερινή κατάσταση

Στη σημερινή συγκυρία ή χώρα μας πρέπει να επιδιώξει τη μεγιστοποίηση των ωφελημάτων από τη συμμετοχή της σε αυτή και ιδίως τη θελίωση της διεθνούς θέσης της.

Η ελληνική συμμετοχή στα όργανα της Ε.Ε. πρέπει να έχει διεκδικητικό χαρακτήρα. Πρέπει να αξιοποιηθούν, όσο γίνεται, οι δυνατότητες για παρέμβαση στους θεσμούς και τα όργανα της Ε.Ε. που προσφέρονται από τη σημερινή κατάσταση, προκειμένου να γίνουν προτάσεις, ώστε είτε να θελιωθεί, είτε να μην επιδεινωθεί το υπάρχον πλαίσιο.

Άμεσοι αγωνιστικοί στόχοι που επιβάλλει ή διεθνής συγκυρία και ή παγκόσμια ήθική και κοινωνική κρίση του κεφαλαιοκρατικού συστήματος είναι να άσκηθεί έντονη πίεση, για να περιορισθεί στην Ελλάδα ή άσυνδοσία της ελεύθερης αγοράς και της εγκληματικής ιδιωτικοποίησης κάθε δημόσιου αγαθού, πλούτου ή επιχείρησης. Το δόγμα του άκρατου ανταγωνισμού και της αυτόματης ανάπτυξης, χωρίς δημόσιο έλεγχο, είναι ή μεγάλη άπάτη των δυνάμεων του ιδιωτικού κεφαλαίου.

Το ελεγχόμενο από τους πολίτες δημοκρατικό κράτος πρέπει να γίνει ρυθμιστής της οικονομικής δραστηριότητας υπέρ του δημοσίου συμφέροντος για την άποτροπή της ιδιοτελοής εκμετάλλευσης εις βάρος των πολιτών και της υπονόμευσης της εθνικής άσφαλείας.

Είναι γεγονός ότι ή Ελλάδα είχε την εύκαιρία να ώφε-

Συνεδρίαση Κεντρικής Επιτροπής

Την 7η Μαρτίου 2009, ν-μέρα Σάββατο και ώρα 10.00, θα συνεδριάσει στα γραφεία του Κινήματος, οδός Ακαδημίας 78Δ - 5ος όροφος, η Κ.Ε. της Χ.Δ. με θέμα: «Εκτιμήσεις και προτάσεις της Χ.Δ. για την Ευρωπαϊκή Ένωση».

Θέματα Ημερήσιας Διάταξης είναι:

1. Η εισήγηση του Πολιτικού Γραφείου για την Ε.Ε.
2. Ευρωεκλογές και Χ.Δ.
3. Απολογισμός πεπραγμένων και οικονομικός απολογισμός του 2008.

Στη Συνεδρίαση θα μπορούν να παραστούν και απηλά μέλη του Κινήματος με δικαίωμα λόγου, όχι όμως ψήφου.

ληθεί οικονομικά με τις επιδοτήσεις της Ε.Ε. από τα λεγόμενα «πακέτα». Όμως παραγνωρίζεται το γεγονός ότι και ή Ελλάδα εισφέρει οικονομικά, είτε άμεσα, είτε έμμεσα με πολλούς τρόπους, όπως ή κατάργηση των φόρων και δασμών για τα κοινοτικά προϊόντα. Οι οικονομικές παροχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν είναι έλεημοσύνη των ισχυρών, αλλά χρήματα του ελληνικού λαού, το αντίτιμο της συμμετοχής της Ελλάδας στην Ένωση, στην όποια αντιστρόφως εισφέρουμε με ποικίλους άλλους τρόπους. Για το λόγο αυτό, πρέπει να παταχθεί πρωτίστως ή διαφθορά στη διαχείριση των ευρωπαϊκών κονδυλίων. Έξάλλου, τα όφελιά αυτά γεννούν παράλληλα σχέσεις εξάρτησης όλόκληρων στρωμάτων του πληθυσμού από τις Βρυξέλλες, αφού άρκει ή άπειλή της Ευρωπαϊκής Έπιτροπής (Κομισιόν) για διακοπή των επιδοτήσεων, προκειμένου να καμφθεί ή πολιτική βούληση των εκάστοτε ελληνικών κυβερνήσεων. Έτσι ένδεχομένως εξηγείται γιατί οι κοινοτικοί έκαναν, ιδίως τα πρώτα χρόνια, τα «στραβά μάτια» μπροστά στο γεγονός ότι πολλά χρήματα ξοδεύτηκαν, με ευσύνη και των ελληνικών κυβερνήσεων, για βραχύβια καταναλωτικά όφελιά και όχι για έργα ύποδομης και άλλαγής των άνεπαρκών ύποδομών.

Επιβάλλεται ή διαμόρφωση στενότερης συνεργασίας των βαλκανικών λαών λόγω της κοινής γεωπολιτικής τους θέσης και της κοινής πολιτιστικής παράδοσης με σημείο άναφοράς την Όρθοδοξία, ώστε αυτή να άναδειχθεί ως ούσιαστική συνιστώσα του ευρωπαϊκού πολιτισμού. Έπιβάλλεται και ή διαμόρφωση άναλογου τύπου συνεργασίας και με τις άλλες χώρες της Ευρώπης, που έχουν κυρίαρχο σημείο άναφοράς την Όρθόδοξη Παράδοση.

Για το λόγο αυτό, ύπο τις παρούσες συνθήκες ύποστηρίζουμε την ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση όλων των βαλκανικών χωρών και την ανάπτυξη της περαιτέρω συνεργασίας μαζί τους, με στόχο την άνάδειξη της κοινής πολιτιστικής παράδοσης και ιδιαιτερότητας, που βασίζεται στην κοινή όρθόδοξη παράδοση. Όσον άφορά την Π.Γ.Δ.Μ., άπαραίτητη προύπόθεση ένταξης της είναι ή λύση του προβλήματος της όνομασίας της χώρας και ή παραιτήσή της από κάθε μορφή επεκτατικών βλέψεων σε βάρος της Ελλάδας. Όσον άφορά επίσης την Τουρκία, έμπόδιο άποτελούν το έλλειμμα έσωτερικής δημοκρατίας και ή παραβίαση του διεθνούς δικαίου με την κατοχή της θόρειας Κύπρου, την καταπάτηση των δικαιωμάτων της ελληνικής μειονότητας και τις επεκτατικές της βλέψεις εις βάρος της Ελλάδας.

Στα πλαίσια αυτά, ή προβολή της πολιτιστικής κληρονομιάς και ή καλλιέργεια της ελληνικής γλώσσας με τα διαχρονικά πολιτιστικά χαρακτηριστικά της άποτελούν ούσιαστική συνεισφορά στις χώρες των Βαλκανίων και της ύπολοιπης Ευρώπης.

Επιβάλλεται, εφόσον είμαστε ένταγμένοι στην Ε.Ε., ή αξιοποίηση της συμμετοχής μας στα όργανά της στις εξής κατευθύνσεις: (α) της κοινωνικής δικαιοσύνης, (β) της διαφύλαξης των ελευθεριών των πολιτών, καθώς και (γ) της ταυτότητας του κάθε λαού, (δ) της άνάδειξης και επανατοποθέτησης των εθνικών μας θεμάτων και (ε) της όσο γίνεται μεγαλύτερης συμβολής των χωρών της Ε.Ε. στην αντιμετώπιση της μόλυνσης του περιβάλλοντος σε πλανητικό επίπεδο, με την αντιμετώπιση του φαινομένου του θερμοκηπίου, την υιοθέτηση κατά βάση άνανεώσιμων πηγών ενέργειας, την προώθηση της βιολογικής γεωργίας και την άπαγόρευση των γενετικά μεταλλαγμένων προϊόντων.

Ό ελληνικός λαός παραμένει χωρίς ενημέρωση σχετικά με τις πραγματικές συνέπειες της συμμετοχής της χώρας στην Ε.Ε. Έπιβάλλεται ή δημιουργία διακομματικής έπιτροπής, ή όποια θα προβαίνει σε άπολογισμό και άναλυτική οικονομική άποτίμηση.

Οι χώρες της Ε.Ε., αφού με την πίεση των λαών υιοθέτησουν πολιτική υπέρ της ούσιαστικής δημοκρατίας και της ειρήνης, πρέπει να άποχωρήσουν από το ΝΑΤΟ, το όποιο δεν έχει πλέον λόγο ύπαρξης.

Η Ε.Ε. πρέπει να έμποδίσει την κλιμάκωση ένός νέου ψυχρού πολέμου και να θρει τρόπο συνεννόησης και συνύπαρξης με τη Ρωσία, ή όποια είναι γεωγραφικά και πολιτιστικά τμήμα της Ευρώπης.

(Τό ά' μέρος της εισήγησης δημοσιεύθηκε στο προηγούμενο φύλλο).

Πύλη εισόδου στον Πολιτισμό το εργαστήρι της Μαρίζας Κωχ

Η Ελληνική Ένωση για τη Μουσική Εκπαίδευση (Ε.Ε.Μ.Ε.) και το Ωδείο Αθηνών συνδιοργάνωσαν σεμινάριο-ημερίδα διδακτικής φωνητικής αγωγής με το Εργαστήρι Βιωματικής Παραδοσιακής Μουσικής της Μαρίζας Κωχ, την Πέμπτη 12 Φεβρουαρίου, στο Ωδείο Αθηνών.

Η Μαρίζα Κωχ και οι συνεργάτες της Γιάννης Νόννης, Αθηνά Χρήστου, Χριστίνα Τσιμισιζέλη και Άντζελα Ποστάρου συνεργάστηκαν με εκπαιδευτικούς μουσικής της Ε.Ε.Μ.Ε. για θέματα που αφορούν τη μύηση στη βιωματική παραδοσιακή μουσική, με μουσικά παραδείγματα και με συμμετοχή παιδιών του εργαστηρίου της Βιωματικής Παραδοσιακής Μουσικής.

Η Μαρίζα Κωχ, καταθέτοντας στην Ημερίδα τη βιωματική της γνώση, είπε:

«Στα χρόνια που έζησα κατάλαβα καλά τα λόγια του Σωκράτη "γυράσκω αεί διδασκόμενος". Αυτό το μεγάλο δικαίωμα αγκαλιάζει κάθε πηγή γνώσης και βέβαια πάνω απ' όλα τη συμπυκνωμένη μορφή γνώσης που περιέχεται σε κάθε μορφή τέχνης.

»Εάν χαριστούμε στα λόγια του Κώστα Βάρναλη, ότι "η τέχνη των τεχνών είναι η μουσική", τότε μπορούμε να πάρουμε ως κλειδί τη δύναμη αυτής της τέχνης, για να διευρύνουμε τον ορίζοντα του συναισθηματικού μας κόσμου και των γνώσεών μας.

»Σήμερα με αυτό το κλειδί, που σας ζητώ να το κρατήσουμε όλοι μαζί, θα ανοίξουμε την πόρτα που μας βγάζει σε χιλιάδες άλλες και σαν καλή μελίση θα φέρουμε σε αυτήν εδώ την κυψέλη που συναντηθήκαμε το μέλι που θα θρέψει τα παιδιά που μας εμπιστεύθηκαν οι γονείς τους».

Στο Εργαστήρι Βιωματικής Παραδοσιακής Μουσικής φοιτούν παιδιά από πολύ μικρή ηλικία, 4-5 ετών, με σκοπό να διδαχθούν μουσική με μια εντελώς πρωτότυπη μέθοδο, τη μέθοδο της Μαρίζας Κωχ.

Η «τάξη» δεν έχει καμμία σχέση με τη γνωστή τάξη των σχολείων. Στην τάξη του εργαστηρίου υπάρχει μια αρμονική «αταξία». Παιχνίδι, γέλιο, χαρά, τραγούδι, κίνηση, έναρθρες φωνούλες, όλα μαζί ανοίγουν διαύλους γνώσης και βίωσης, διαφραγματικής αναπνοής, τοποθέτησης φωνής, ευαισθητοποίησης αυτιών, καλλιέργειας ακοής, σωστής άρθρωσης και έκφρασης, σωστού ρυθμού, ανάπτυξης φωνής, καλλιέργειας της δημι-

ουργικότητας. Γι' αυτό τα παιδιά δεν θέλουν να τελειώσει το μάθημα. Μετέχουν ψυχή τε και σώματι σε αυτό.

Η μέθοδος της Μαρίζας Κωχ έχει τύχει διεθνούς αναγνώρισης. Χαρακτηριστικός είναι ο χαιρετισμός που έστειλε στην Ημερίδα η Διευθύντρια του Ινστιτούτου Ευρωπαϊκών Σπουδών του Πανεπιστημίου Cornell της Νέας Υόρκης κ. Gail Holst-Warhaft, στον οποίο αναφέρεται:

Η μέθοδος Κωχ σε Πανεπιστήμιο της Νέας Υόρκης

«Ο λόγος της επιστολής μου έχει σκοπό να σας πληροφορήσει ότι στα τμήματα διδασκαλίας της ελληνικής γλώσσας του Πανεπιστημίου μας αξιοποιούνται ενότητες της μεθόδου της Μαρίζας Κωχ σε μαθητές ηλικίας από 18 έως 50 ετών, καθώς βρίσκουν τη μέθοδο αυτήν ευχάριστη και πολύ χρήσιμη.

Συγκεκριμένα, στους μαθητές αρέσει η ποιητικότητα των κειμένων, που βοηθούν στη δημιουργία εικόνων μέσω των λέξεων, καθώς και η ποικιλία των ηχοχρωμάτων της ελληνικής γλώσσας. Μεγάλο ενδιαφέρον παρουσιάζει επίσης και η ποικιλία των μουσικών οργάνων, που χρησιμοποιούνται για την υποστήριξη της μεθόδου αυτής.

Έτσι, η μέθοδος αυτή μπορεί να θεωρηθεί πρωτοποριακή, ψυχαγωγική και ιδιαίτερα λειτουργική. Στο Πανεπιστήμιο μας δε η μέθοδος αυτή της κ. Μάριζας Κωχ έχει καταχωρηθεί με την ονομασία "Greek through song".

Είναι γνωστό ότι η μουσική οξύνει τη μνήμη και βοηθά στη διδασκαλία.

Ειδικότερα η ελληνική μουσική ως αναπόσπαστο μέρος του ελληνικού πολιτισμού βοηθά ιδιαίτερα το μαθητή να γνωρίσει σε βάθος τη γλώσσα. Θεωρούμε ότι η μέθοδος της Μαρίζας Κωχ αποτελεί πύλη εισόδου στον ελληνικό πολιτισμό».

ΣΗΜΑΝΤΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΣΠΕ

Πώς να προστατεύσουμε τα παιδιά μας από το Διαδίκτυο

Με αφορμή την 10η Φεβρουαρίου, «Ευρωπαϊκή Ημέρα» για την ασφαλή χρήση του Διαδικτύου, η Ανωτάτη Συνομοσπονδία Πολυτέκνων Ελλάδος (ΑΣΠΕ) σε μήνυμά της τονίζει:

«Η σημερινή Ευρωπαϊκή Ημέρα για την ασφαλή χρήση του Διαδικτύου (internet) μας υπενθυμίζει ότι το Διαδίκτυο είναι πλέον για πολλά νοικοκυριά στην Ελλάδα αναπόσπαστο μέρος της τηλεπικοινωνιακής τους υποδομής.

Το Διαδίκτυο προσφέρει σημαντικές ευκαιρίες για ενημέρωση, εκπαίδευση, επιμόρφωση, επικοινωνία, τηλε-εργασία, εύκολη και ανέξοδη πρόσβαση σε δημόσιες υπηρεσίες, σε τραπεζικές εργασίες, σε συμβουλευτικές υπηρεσίες κ.ά.

Η ΑΣΠΕ έχει παρουσία στο Διαδίκτυο πολλά χρόνια τώρα, με στόχο την πληρέστερη και αποτελεσματικότερη ενημέρωση και επικοινωνία με τις πολυτέκνες οικογένειες και τους Συλλόγους Πολυτέκνων-μέλη της.

Όμως το Διαδίκτυο κρύβει κινδύνους, για τη συνειδητοποίηση των οποίων η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ονόμασε την 10η Φεβρουαρίου ως ημέρα αφύπνισης και δράσεως για την ασφαλή χρήση του Διαδικτύου από τους Ευρωπαίους πολίτες.

Η ΑΣΠΕ έχει ήδη ευαισθητοποιηθεί στο θέμα αυτό· έχει δημοσιεύσει σχετικά άρθρα στο περιοδικό της «Ο Κόσμος των Πολυτέκνων» και συμπεριέλαβε στο 9ο Πανελλήνιο Συνέδριό της, το 2008, ομιλία με θέμα: «Παιδεία χρήσεως Διαδικτύου», διότι θεωρεί ότι η προστασία των παιδιών από το Διαδίκτυο δεν μπορεί να είναι η άρνηση της χρήσεώς του.

Είναι απαραίτητο να υπάρξει ευρύτερη ενημέρωση προς τους γονείς και τα παιδιά για τους κρυφούς κινδύνους από τη χρήση του Διαδικτύου, μερικοί των οποίων είναι:

— πρόσβαση σε ακατάλληλο για παιδιά ψηφιακό περιεχόμενο, που σχετίζεται με πορνογραφία, βία, διακίνηση όπλων, ναρκωτικών ουσιών κ.λπ.

— επικοινωνία με αγνώστους τρίτους, που προσπαθούν να υποκλέψουν προσωπικά στοιχεία ή να προκαλέσουν βλάβη με οποιονδήποτε τρόπο,

— κακόβουλο λογισμικό, που προκαλεί βλάβες στον υπολογιστή του ανυποψίαστου χρήστη,

— εθισμός στην πολύωρη χρήση και τάσεις απομονωτισμού του παιδιού κ.ά.

Η ΑΣΠΕ, με αίσθημα ευθύνης απέναντι στην οικογένεια, τους γονείς και τα παιδιά, ζητά τόσο από την Ευρωπαϊκή Ένωση, όσο και από την Ελληνική Πολιτεία:

1. Αυστηρή νομοθεσία και επιβολή αυστηρών ποινών σε όσους δημοσιεύουν παράνομο υλικό, καθώς και υλικό που δεν είναι κατάλληλο για ενηλίκους χωρίς να έχει ειδική για το σκοπό αυτό σήμανση, όπως συμβαίνει με τα ραδιοτηλεοπτικά προγράμματα.

2. Θεσμοθέτηση της υποχρέωσης των εταιρειών που είναι πάροχοι πρόσβασης στο Διαδίκτυο να διαθέτουν συνδρομές δύο τύπων: ανηλίκων και ενηλίκων. Στην περίπτωση της συνδρομής ανηλίκων, ο πάροχος θα είναι υποχρεωμένος να φιλτράρει το ψηφιακό περιεχόμενο, ώστε να είναι κατάλληλο

για ανηλίκους. Τα κριτήρια αποκλεισμού ψηφιακού περιεχομένου μπορεί να είναι κατ' αρχήν τα εφαρμοζόμενα από το Πανελλήνιο Σχολικό Δίκτυο. Θα πρέπει να συσταθεί ειδική Επιτροπή από το Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών, με σκοπό τον συνεχή εμπλουτισμό και εξειδίκευση των κριτηρίων χαρακτηρισμού ψηφιακού περιεχομένου ως ακατάλληλου. Στην Επιτροπή αυτή η ΑΣΠΕ είναι πρόθυμη να συνεισφέρει τις δικές της γνώσεις και εμπειρίες, καθώς επίσης και εξειδικεύσει στις ανάγκες των οικογενειών και μάλιστα των πολυτέκνων. Η Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων, ως εκ του ρόλου της, θα πρέπει να εποπτεύσει την εφαρμογή των ανωτέρω από την αγορά.

3. Συστηματική εκστρατεία ενημερώσεως για τους κινδύνους του Διαδικτύου στα σχολεία και στους εργασιακούς χώρους.

4. Χρηματοδότηση της ΑΣΠΕ, για να διοργανώσει ειδικά εκπαιδευτικά προγράμματα σε όλη τη χώρα, με σκοπό την αποτελεσματική ενημέρωση γονέων και παιδιών, καθώς και την εκπαίδευση των γονέων στους τρόπους προστασίας των παιδιών με τα σύγχρονα εργαλεία λογισμικού αλληλ και με απλές και πρακτικές μεθόδους.

Η ΑΣΠΕ έχει ήδη συνεισφέρει με τις απόψεις και θέσεις της στη διαμόρφωση του σχετικού υπομνήματος που θα υποβάλει η Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία Οικογενειακών Οργανώσεων (COFACE) στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και σε άλλους φορείς σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Με συνεχή φροντίδα για το παιδί και την οικογένεια, με το βλέμμα στραμμένο στην άριστη καθημερινή μάχη του πολυτέκνου γονέα, η ΑΣΠΕ προσβλέπει στη συνεργασία με όλους τους συναρμόδιους φορείς για την ανάληψη πρωτοβουλιών, που θα αποσκοπούν στην αποτελεσματική προστασία των παιδιών, αλλά και των ενηλίκων, από τους κινδύνους του Διαδικτύου.

Με πίστη και δύναμη

Κύμα νεόπτωχων κάνει την εμφάνισή του με δυναμικό τρόπο τον τελευταίο χρόνο στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, σύμφωνα με στοιχεία φιλανθρωπικών οργανώσεων της χώρας. Η ζήτηση στις τράπεζες τροφίμων, που προσφέρουν δωρεάν τα απαραίτητα για τη διαβίωση, αυξήθηκε κατά 30% το 2008 σε σχέση με το 2007! Η οικονομική κρίση, που ξεκίνησε από την κατάρρευση των αμερικανικών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων λόγω αφερέγγυων στεγαστικών δανείων, «πήρε μπάλια» πολλούς επιχειρηματικούς τομείς, οι οποίοι αναγκάστηκαν —και με τη δικαιολογία της άσχημης συγκυρίας— να προβούν σε απολύσεις προσωπικού, χωρίς να υπολογίζουν το κοινωνικό κόστος.

Και εάν θα περίμενε κανείς η οικονομική κρίση να πλήξει περισσότερο τον ήδη φτωχό και αποκλεισμένο Νότο, εντούτοις έχει φέρει σε απόγνωση τις μέ-

χρι πριν από λίγους μήνες προνομιούχες οικογένειες των Βόρειων και Δυτικών Πολιτειών. Ρεπορτάζ της εφημερίδας «Νιου Γιόρκ Τάιμς» αναφέρει ότι πλέον στις πιο πλούσιες περιοχές της Αμερικής, σε πολιτείες όπως το Νιου Τζέρσεϊ, το Ιλλινόις και η Καλιφόρνια, παρατηρείται συνωστισμός ανθρώπων έξω από τράπεζες τροφίμων, οι οποίοι αναζητούν βοήθεια σε τρόφιμα και είδη πρώτης ανάγκης, είτε γιατί έχουν χάσει ξαφνικά και απροειδοποίητα τη δουλειά τους, είτε γιατί έχουν χάσει το σπίτι τους, είτε γιατί αδυνατούν να τα βγάλουν πέρα εξαιτίας της ακρίβειας! Σε αυτές τις περιοχές το ετήσιο εισόδημα ενός αντρύγουου ξεπερνά τα 55.000 δολάρια, ενώ οι τιμές των ακινήτων κυμαίνονται σε αρκετά εκατομμύρια δολάρια. Η βαριά διαρθρωτική κρίση πέραν του Ατλαντικού είχε προειδοποιήσει πριν από λίγα χρόνια για την οικονομική και κοινω-

νική εξαθλίωση αλλά και για την περιθωριοποίηση των ανθρώπων σε ολόκληρο τον κόσμο.

Μπορεί στην Ελλάδα να μη βιώνουμε ακόμη παρόμοια γεγονότα, αλλά μάλλον βρισκόμαστε ένα βήμα πριν αυτά ξεσπάσουν. Οι ισχυροί του κόσμου συσκέπτονται τάχα μου, για να βρουν τρόπον αντιμετώπισης της κρίσης, διαφωνώντας για το εάν θα πρέπει κανείς να προστατεύσει την ίδια του τη χώρα ή όχι. Όταν έχεις κατέβει τη σκάλα, δεν μπορείς να πατήσεις στο πλατύσκαλο χωρίς να ξεκινήσεις από τα τελευταία σκαλιά. Με μόχθο, ιδρώτα, αγώνα, αγάπη, υπομονή και επιμονή, μα πάνω από όλα πίστη. Χωρίς πίστη δεν γίνεται τίποτα. Πίστη όχι στο χρήμα και την αλόγιστη ευμάρεια, αλλά στον θεό και τον άνθρωπο. Στη δύναμη του ανθρώπου και τη σοφία του θεού.

Β. Σπυρόπουλος

«Πολεμιστές της Ειρήνης» στο Ισραήλ

του Άγγελου
Λακουτρού

Στον απόηχο της απόδρασης Παλαιόκωστα με το ελικόπτερο αναρωτιόμαστε γιατί αρκετοί συμπολίτες μας θαυμάζουν πρόσωπα, που απασχόλησαν αρνητικά την επικαιρότητα και δεν αναζητούν αυτούς που πραγματικά αξίζουν, αυτούς που με τις πράξεις τους έκαναν κάτι μεγαλειώδες και θά 'ηρεπε να προκαλούν τον θαυμασμό. Πολλές φορές όταν αναλογιζόμαστε όλα αυτά, αισθανόμαστε μοναξιά, η οποία σε καμμία περίπτωση, βέβαια, δεν μας σπρώχνει να κωθούμε στην ασφάλεια που προσφέρει η μεγάλη αγκαλιά των μαζικών εκδηλώσεων.

Σε αντιδιαστολή θα εκφράσουμε τον απέραντο θαυμασμό μας για τα μέλη της οργάνωσης «Πολεμιστές της ειρήνης» στο Ισραήλ, που μοίρασαν φυλλάδια κατά της επίθεσης στη Γάζα και της γενοκτονίας των αμάχων Παλαιστινίων. Στο Ισραήλ είναι υποχρεωτική η στράτευση για τρία χρόνια των ανδρών και δύο χρόνια των γυναικών. Τα μέλη της οργάνωσης αυτής δεν επιχειρήσαν να κλέψουν για να ζήσουν καλά, ούτε να αποδράσουν θεαματικά για να χαρακτηριστούν «μαγικές». Αρνήθηκαν όμως τη στράτευση στο στρατό της πατρίδας τους, που, αντί να τους καλεί να αμυνθούν για την πατρίδα τους, τους επιστρατεύει για να σκοτώνουν παιδάκια και να βομβαρδίζουν σχολεία και νοσοκομεία. Το αποτέλεσμα ήταν να τους φυλακίσουν, ενώ πολλοί στο δρόμο τους συμπεριφέρονται σαν πρόδοτες της πατρίδας τους. Μόνο το 10% των περαστικών

τους εκφράζει το θαυμασμό του.

Στην οργάνωση αυτή ανήκει και ένας πιλότος της Πολεμικής Αεροπορίας του Ισραήλ, που αποχώρησε από τον σώμα. Παραδέχθηκε ότι ως επαγγελματίας στρατιωτικός ασκούσε ένα επάγγελμα που σε ετοιμάζει για πόλεμο, τόνισε όμως ότι ουδέποτε η πατρίδα του τον έστειλε να αμυνθεί για τα πάτρια εδάφη, παρά μόνο για να βομβαρδίζει αμάχους, σχολεία, νοσοκομεία των Παλαιστινίων, πράγμα που δεν άντεχε άλλο. «Δεν είναι αποτελεσματικό», τόνισε, «να κτυπάς τάχα την τρομοκρατία με το να σκοτώνεις όλα τα μέλη της οικογένειας ενός παιδιού, το οποίο εύκολα θα στρατευτεί αργότερα σε μια οργάνωση, που θα βάζει βόμβες, μη συγχωρώντας τη δολοφονία των μελών της οικογένειάς του». Στη φιλειρηνική αυτή οργάνωση είναι μέλη Ισραηλινοί και Παλαιστίνιοι και αγωνίζονται για μια ειρηνική συνύπαρξη.

Το να αντιτίθεται σε έναν πόλεμο εναντίον αμάχων, σε μια γενοκτονία στην ουσία, ειδικά στο Ισραήλ είναι μεγαλειώδης πράξη, που αξίζει το θαυμασμό μας. Μη ξεχνάμε ποιοι είναι οι πολιτικοί αρχηγοί των επικρατέστερων κομμάτων: πρώην πράκτορες της Μοσάντ, πρώην στρατηγοί. Μιλάμε για ένα κράτος, που έχει παραδοθεί στην ιδεολογία της γενοκτονίας και κάθε αντίθετη άποψη χρειάζεται γενναϊότητα για να εκφραστεί.

Σε τέτοιες ενέργειες ανθρώπινης και γενναϊότητας χαρίζουμε τον απέραντο θαυμασμό μας, όχι για να πάμε απλώς «κόντρα στο ρεύμα», αλλά γιατί αυτοί φυλλακίζονται, επειδή είναι άνθρωποι και όχι γιατί έκλεισαν για να ζήσουν καλύτερα.

Στις 21 Μαρτίου τηλεοπτική συζήτηση για τη Μασονία

Για το μυστικό, σκοτεινό, αντιχριστιανικό και αντεθνικό χαρακτήρα και ρόλο του Τεκτονισμού και το σχετικό πλούσιο σε αγώνες αντιμασωνικό έργο της ΧΔ και ιδιαιτέρως του αιμνήστου ιδρυτού και προέδρου της Νικολάου Ψαρουδάκη μιλούν στον τηλεοπτικό σταθμό Alpha ο πρόεδρος της ΧΔ Μαν. Μηλιάρakis, το μέλος του Π.Γ. Θαν. Κουρταλίδης και ο θεολόγος,

κοινωνιολόγος Γιώργος Μουστάκης. Οι συνεντεύξεις που έδωσαν θα μεταδοθούν από την εκπομπή «Μηχανή του χρόνου» του Χρ. Βασιλόπουλου το Σάββατο 21 Μαρτίου στις 2 το μεσημέρι. Πιθανόν το θέμα να συνεχιστεί και στις 28 Μαρτίου την ίδια ώρα.

Στην εκπομπή μιλούν αρκετοί μεταξύ των οποίων και τέκτονες γι' αυτό αναμένεται με ενδιαφέρον.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΑ ΓΙΑ ΤΗ ΜΑΣΟΝΙΑ

Μέ αφορμή συζητήσεις για το θέμα

(Ματθ. 12, 37).

Τήν περίοδο αυτή από διάφορα έντυπα, όπως ο «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ», και από τον τηλεοπτικό σταθμό «ΑΛΦΑ» εκδηλώθηκε ενδιαφέρον για την άποσφήνιση του ρόλου της Μασονίας στην κοινωνικοπολιτική ζωή της Ελλάδος.

Η Χ. Δημοκρατία από την όμώνυμη εφημερίδα της, ήδη από το 1956, επανειλημμένα κατά καιρούς έκανε έρευνες και άσκησε έντονη κριτική στις μασονικές στοές, ο δέ άείμνηστος πρόεδρος της Ν. Ψαρουδάκης, εκτός από τα άποκαλυπτικά άρθρα του, έγραψε πλήθος βιβλίων με άδιάσειστα στοιχεία εις βάρος της Μασονίας (μυστικότητα, συνωμοτικότητα, αντιδημοκρατικότητα, ξένης εξαρτήσεως, αντιχριστιανικότητα, παρανομία) και υπέβαλε Προσφυγή για τη διάλυση των Μασονικών Στοών και του Τεκτονικού Ίδρυματός.

Γιά τους λόγους αυτούς θα παρουσιάσουμε άρθρα για να ενημερώσουμε πρό πάντων τους νέους ανθρώπους, ώστε να έχουν γνώση του ρόλου και των μεθόδων της Μασονίας.

Η πρόθεσή μας είναι η αναζήτηση της αλήθειας με δημοκρατική ευαισθησία και με σεβασμό της ελευθερίας της συνείδησης, που σημαίνουν άπλετο φως, χωρίς σκοπιμότητες και παραγνώριση των συμφερόντων της κοινωνίας και της Όρθόδοξης Παράδοσης του λαού μας.

Δημοσιεύουμε πρώτα άπόσπασμα άρθρου του Ν. Ψαρουδάκη «Μασονία: η νέα ειδωλολατρία».

Οι μασονικές Στοές είναι όλες παράνομες, καθώς και τό Συμβούλιο του 33ου και πρέπει να διαλυθούν, εκτός εάν η Δικαιοσύνη εγκρίνει την λειτουργία τους, αφού όμως εξετάσει τά Συντάγματα, τους Κανονισμούς, όλα τά Τυπικά μυσίων (33 τόν αριθμόν) και τελετών (7 τόν αριθμόν) και τά οικονομικά τους και ειδικά την άναλογία των δαπανών τους άνάμεσα στα έξοδα λειτουργίας τους και τίς δαπάνες για φιλανθρωπία, που υποτίθεται ότι είναι ο κύριος σκοπός της ύπαρξής τους.

Τί είναι η Μασονία

Ός προς τό ερώτημα τί είναι η Μασονία, θ' αφήσομε νά μάς τό πούν οι ίδιοι, μέ αυτά πού γράφουν στα επίσημα κείμενά τους. Όπως, πολύ σωστά, η Γραφή λέει: «Έκ των λόγων σου δικαιώθησθαι και εκ των λόγων σου καταδικασθήσθαι»

Ποία είναι η αλήθεια

Αυτά λέει η Μασονία. Γιά ποιά φιλανθρωπία όμως, για ποιά άρετή και ποιά πρόοδο εργάζεται στην πράξη, τό φανέρωσε η Στοά Π2 της Ίταλίας, πού μπροστά στα έργα της, η Μαφία και η Καμόρα περνούν για μαθητούδια! Η Μασονία, μέ τη δομή πού έχει και την εξουσίαση, πού σιγά αλλά σταθερά, πετυχαίνει στα θύματά της, άποδειχνεται άριστο εργαλείο για κάθε κακό, πού οι διεθνείς σκοτεινές δυνάμεις θέλουν σέ κάποια στιγμή νά πραγματοποιήσουν σ' όποιοδήποτε σημείο της γής!

Άλλά δέν είναι η Μασονία εργαλείο, μονάχα για τά εγκλήματα του κοινού Ποινικού Νόμου. Είναι εργαλείο και για την ύπονομηση του Χριστιανισμού, θέμα πού ιδιαίτερα επιδιώκουν οι Σιωνιστές πού κατευθύνουν τά νήματά της!

Στην εισαγωγή του Γενικού Κανονισμού του Ύπατου Συμβουλίου του 33ου της Ελλάδος (1929) όμολογούν ότι η Μασονία έχει την καταγωγή της «εκ των Φιλοσοφικών ή Μυστικών Θρησκευτικών Σωματείων, άτινα, παρ' όλους τους διωγμούς της Έκκλησίας, διετήρησαν κατά τους Μέσους Χρόνους και κατά την Άναγέννησιν τάς παραδόσεις αϊρέσεων των της Άνατολής»!

Στό «Τυπικό του 28ου Βαθμού, του Ίππότη του Ήλίου», ό μυσόμενος άκούει τόν Σεβάσμιο νά του άναπτύσσει την διδασκαλία του βαθμού και νά του λέει μεταξύ άλλων: «Όταν δ' επήλθε εν τη Έλληνορωμαϊκή αυτοκρατορία η παρακμή της αρχαίας Έθνικής Θρησκείας, τό θρησκευτικόν συναίσθημα, όπερ δέν ήδύνατο πλέον νά ίκανοποιηθί ούτε εις τους ψυχρούς τύπους

της επισήμου Λατρείας, ούτε εις τάς ματαιάς δεισιδαιμονίας των λαϊκών μαζών, κατέφυγον εις τους κόλπους των Μυστηρίων, εις ά ψυχά των εκλεκτών έδέχοντο υπό τόν πέπλον της μυσέως τάς προδευτικωτέρας πνευματικές και ήθικές διδασκαλίας της εποχής εκείνης. Τήν πρώτην τάξιν κατείχον, άπό του δευτέρου μέχρι του τέταρτου μετά Χριστόν αϊώνος, εις την κίνησιν αυτήν τά μυστήρια του Μίθρα, άτινα διεδόθησαν εις όλην την Άυτοκρατορίαν άπό της Άσίας μέχρι της Άφρικής. Πρός στιγμήν ήδύνατο τις νά πιστεύσει, ότι τά μυστήρια του Μίθρα θά έδιδον εις την Δύσιν την θρησκείαν, την όποιαν άνέμενε. Άλλ' έτέθησαν κατά μέρος και ενίκηθησαν υπό του Χριστιανισμού. Αί διδασκαλίαι όμως αυτών επέζησαν εις τινες αϊρέσεις, άναμειγμένα με ιδέας των Μανιχαίων, των Γνωστικών και των Καθβαλιστών. Διά του άγωγού δέ τούτου εισήχθησαν και εις τόν Τεκτονισμόν. Οί δέ Ίππότες του Ήλίου είναι οί φύλακες παντός, ότι άληθές και όρθόν αί παραδόσεις αυται έμπεριέχουν!»

Αυτός είναι ο ρόλος της Μασονίας! Νά διαφυλάττει και νά διδάσκει, ό,τι κατάργησε η χριστιανική διδασκαλία. Και μπαίνουν στη Μασονία χριστιανοί και μάλιστα όρθόδοξοι, για νά πάρουν τό φως άπό τά Μυστήρια της Ειδωλολατρίας, γιατί τό φως του Εύαγγελίου δέν τους ίκανοποιεί ή δέν τους γεμίζει! Τί νά πει κανείς; Τόση διαστροφή και τύφλωσι!

Άπ' όλα τά παραπάνω γίνεται φανερό, γιατί οί μασόνοι άρνούνται ότι η Μασονία είναι θρησκεία, ποιές φοβερές συνέπειες έχει η λειτουργία των Στοών, πού συνωμοτούν σέ βάρος της κοινωνίας! Σέ βάρος των μη μασόνων, ήμών όλων, τους όποιους η μεθ' όρκων πολλών καθιερωμένη μασονική άλληλεγγύη, άναγκαστικά μεταβάλλει σέ πολίτες δεύτερης κατηγορίας, εναντι των Μασόνων! Άλλά για όλα αυτά μεγάλη είναι η ευθύνη και του Κράτους, πού επιτρέπει στη μασονική μαφία, νά δρ άνενόσκαλία του βαθμού και νά του λέει μεταξύ άλλων: «Όταν δ' επήλθε εν τη Έλληνορωμαϊκή αυτοκρατορία η παρακμή της αρχαίας Έθνικής Θρησκείας, τό θρησκευτικόν συναίσθημα, όπερ δέν ήδύνατο πλέον νά ίκανοποιηθί ούτε εις τους ψυχρούς τύπους

Ν. Ψαρουδάκης

Άπό τόν τόμο: Ν.Ψ., 1991. Νά αναλάβουν τίς ευθύνες τους: Καί Ίεραρχία και Κυβέρνηση και Λαός, Άθήνα, σελ. 57-59.

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

π. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΘΕΡΜΟΥ

Ταραγμένη Άνοιξη

Ένα βιβλίο εξαιρετικά επίκαιρο και χρήσιμο για γονείς, εκπαιδευτικούς, πνευματικούς. Για όλους όσους υπηρετούν την ψυχική ανάπτυξη του εφήβου. Για όλους όσους θέλουν να κατανοήσουν το βιοψυχολογικό γεγονός της εφηβείας ως συνδυασμό φυσιολογικών, ψυχολογικών, κοινωνικών, σεξουαλικών, κοσμοθεωρητικών και άλλων αντιδράσεων, και να βοηθήσουν τον έφηβο, να διεκπεραιωθεί ομαλά στην όχθη της ενηλικίωσης, διαμορφώνοντας ισχυρό χαρακτήρα και ολοκληρωμένη προσωπικότητα, χωρίς να αφήσει «δουλιείες μισοτελειωμένες».

Σε αντίθετη περίπτωση, αν μείνουν έργα ψυχικής ανάπτυξης που έπρεπε να γίνουν και δεν μπόρεσαν να ολοκληρωθούν, θα τα βρει μπροστά του ως ελαττώματα και αναμιγνύμενες, που δυσκολεύουν τη ζωή του και τους γύρω του, που οδηγούν σε εκτροπές εναντίον του εαυτού του και εναντίον των άλλων.

Ο π. Βασίλειος, επιλέγοντας να δώσει στοιχεία που αναφέρονται στις ενδοψυχικές

διεργασίες της εφηβείας αλλά και στα υπαρξιακά της ενδιαφέροντα, απαντά σε ερωτήματα που αγγίζουν όλες τις πτυχές του φαινομένου της, όπως: Γιατί συμπεριφέρονται παράλογα, αυτοκαταστροφικά, αντιφατικά και αντιδραστικά οι έφηβοι; Τι μπορούμε να κάνουμε για να νοιώσουν την Εκκλησία ως φιλόξενο σπίτι τους; Πώς μπορούμε να γίνουμε συμμετοχικοί στον πόνο, στην οδύνη και στην ανασφάλειά τους;

Ειρήσθω εν παρόδω, ότι ως προς την εκδήλωση των ψυχολογικών τους αντιδράσεων υπάρχουν μεγάλες ατομικές διαφορές, που οφείλονται σε γενετικές προδιαθέσεις, στο είδος της οικογενειακής αγωγής, στα παιδικά βιώματα, στις επιδράσεις του σχολείου και της κοινωνίας.

Στις ξεχωριστές αρετές του βιβλίου είναι η αμεσότητα, η θερμότητα και η αγάπη για τους νέους και το γεγονός ότι όλα παραθέτει δεν είναι προϊόν μιας αποστεωμένης ακαδημαϊκής γνώσης, αλλά πλούσια εμπειρία από τη μακρά ενασχόλησή του με εφήβους.

Εκδόσεις ΔΟΜΗ

του Κώστα Ε. Γάλλου

Σαράντου Καργάκου «Ελληνική Παιδεία, ένας νεκρός μέλλων», εκδόσεις Άρμος.

Όσο κι αν ο λόγος του είναι υπέρ τού δέον καταγελητικός και έλεγκτικός, δεν παύει να είναι —επειδή διακρίνεται φανερά η έγνοια και η αγάπη του για την υπόθεση της παιδείας, οικοδομητικός και ωφέλιμος, συχνά διδακτικός, αλλά με την υπόψη φιλοσοφική έννοια του όρου, χωρίς την ευτελή διάσταση του εύκολου διδακτισμού που συνήθως είναι άσκαρος και ρηχός. Με εύστοχες κριτικές παρατηρήσεις μεγάλης οξύνοιας κάποτε, με αναλύσεις και προτάσεις που διακρίνονται για την μοναδική ευθυκρισία και τό βάθος τού στοχασμού, προχωρεί πάνω και πέρα από τις τεχνοκρατικές προ-

σεγγίσεις «επαγγελματιών» τού χώρου (Παιδαγωγικό Ίνστιτούτο και διάφοροι έξιμηνοι νέες κάποιων πανεπιστημιακών σχολών, όπου εκεί εκτός από ελάχιστες εξαιρέσεις βασιλεύει ο νεποτισμός και η ρεμούλα).

Η λέξη μόρφωση από τού ρήμα μορφώ-ω, σημαίνει να δώσεις μορφή σε κάτι άμορφο, άσχημο, άσχημάτιστο. Όταν τὰ σχολεία, τὰ Πανεπιστήμια άποτυγχάνουν να δώσουν μορφή σε άσχημάτιστους, άμορφους νέους, άστοχοῦν οίκοτράστην άποστολή τους. Δεν είναι παρά έργαστήρια παροχής άψυχων, άνευρων δεξιοτήτων, που μπορεί να δημιουργούν καλά, «φρόνιμα» εν τή πονηρία γρανάζια, μιάς εξίσου άψυχης και άπάνθρωπης μηχανής, όπως άνθρώπους που άνωθρόσκουν, σε μιά πορεία συνάντησης και οικείωσης με τόν Θεό, δεν φτιάχνουν.

Ο Σ. Καργάκος δεν μπορεί να συμπλιωθεί με μιά τέτοια ευτελισμένη μορφή όχι παιδείας, αλλά εκπαίδευσης, που άγνοει τόν

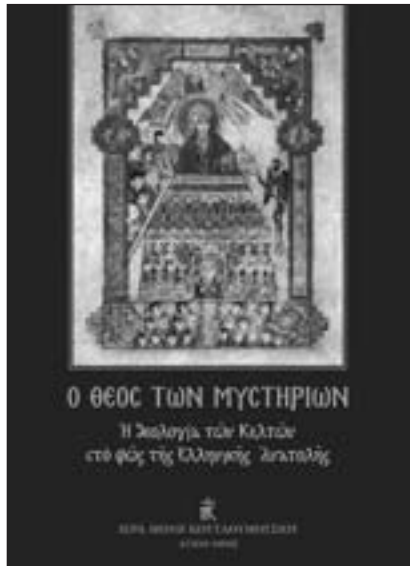
άνθρωπο και τόν ύψηλό ένθεν προορισμό του. «Φυτόν οὐκ έγγειον αλλά οὐράνιον άνθρωπος», έλεγε ο Πλάτων. Κάτι τέτοιο είναι που συνεπαίρνει και τήν άνήσυχη, ευαίσθητη, άκρως καλλιγρημένη ψυχή τού Καργάκου, που διδάχθηκε τέτοιου είδους παιδεία, πάνω σ' αυτές τις πνευματικές σταθερές, και όχι στή στείρα, άσκαρη, τεχνοκρατική μονοκαλλιέργεια τών ήμερών μας.

Γράφει κάπου ο σπουδαίος αυτός παιδαγωγός: «Σήμερα σε μιά εποχή κατά τήν όποία έπικρατεί παντού ή άρχή τού "time is money" (ό χρόνος είναι χρήμα) τό σχολείο και τό Πανεπιστήμιο άπορροφούν χρόνο πολύ, δυσανάλογα πολύ προς όσα μαθαίνουν τὰ παιδιά μέσα σ' αυτά. Άν, λοιπόν, ή παιδεία δεν ξαναβρεί τόν άρχικό της προσανατολισμό, αν δεν όριοθετεί και πάλι ως άνθρωποπλαστικό ιδανικό και άσκηση άρετής, αν δεν ύψωθεί σε άξία αυθύπαρκτη που θά συνανθρωποιεί τὰ παιδιά και θά

τά κάνει ίκανά να συμβιώνουν ως άνθρωποι και όχι homines hominibus lupi (άνθρωποι προς άνθρώπους λύκοι) τότε τό σχολείο θά κλείσει» (σελ. 141-142).

Και άλλου: «Παρόλο που διδάσκονται πολλά μαθήματα στο σχολείο από τὰ λεγόμενα άνθρωπιστικά, ώστόσο ο άνθρωπισμός πανταχού είναι... άπών! Γιατί δεν άποστηθίζεται. Ο άνθρωπισμός καλλιεργείται. Τό μόνο που διδάσκει σήμερα τό παιδί στο σχολείο και στο σπίτι είναι να κοιτάζει μόνο τόν εαυτό του. Γι' αυτό τὰ παιδιά παρόλο που είναι πολλά μαζί, είναι τραγικά μόνα. Δεν έθίζονται στην άλληλοϋποστήριξη. Και άκόμη μαθαίνουν —και σ' αυτό φταίει τό σχολείο— να κάνουν διακρίσεις ανάμεσα στα μαθήματα, σε πρωτεύοντα και δευτερεύοντα. Τώρα ευφημιστικώς λέγονται άλλιώς. Δεν δείχνει στα παιδιά μας τό σχολείο κάποια Ίθάκη. Τά άφήνει παγιδευμένα στο νησί τών Λωτοφάγων» (σελ. 129).

Κελτικός και βυζαντινός μοναχισμός

Μια εξαιρετική και πρωτότυπη στο είδος της μελέτη παρουσιάζεται στις 10 Μαρτίου, στις 7 το απόγευμα, στην αίθουσα του Φιλολογικού Συλλόγου «Παρνασσός» στην πλατεία Καρύτση στην Αθήνα. Πρόκειται για τη μελέτη «Η Θεολογία των Κελτών στο φως της Ελληνικής Ανατολής», η οποία κυκλοφορεί σε δύο αυτόνομους τόμους, με

τίτλους: «Ο Θεός των Μυστηρίων» ο πρώτος και «Οι Εραστές της Βασιλείας» ο δεύτερος. Συγγραφέας είναι ο ιερομόναχος Χρυσόστομος Κουτλουμουσιανός και είναι έκδοση της Ιεράς Μονής Κουτλουμουσίου Αγίου Όρους.

Ο αρχαίος Κελτικός Χριστιανισμός έχει, όπως ανακαλύπτει ο αναγνώστης στις σελίδες της μελέτης, «συγγένεια πρώτου βαθμού με το μοναχισμό της Ελληνικής Ανατολής, δίνοντας ένα διαφορετικό πρόσωπο της Ορθοδοξίας. Στους δύο τόμους ξετυλίγεται μια εκτεταμένη συγκριτική σπουδή, που καλύπτει ευρύτατο φάσμα θεμάτων με άξονες την κοινωνία, τη θεολογία, την πνευματικότητα των δύο χριστιανικών παραδόσεων. Όπως αναφέρει ο συγγραφέας, πρόκειται για μια πραγματική και όχι κατασκευασμένη σύγκληση. Κέλτες και Έλληνες, τόσο διαφορετικοί και τόσο όμοιοι, μοιράζονται έναν κόσμο κάλλους και φωτός, δυνάμεις και ευαισθησίας, όπου η κτιστή πραγματικότητα θεραπεύεται και αναπλάθεται στην απανταχού παρουσία του Ακτίστου.

Στην εκδήλωση θα μιλήσουν ο Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής Αθηνών

Μάριος Μπέτζος, ο αρχισυντάκτης του περιοδικού «Σύναξη», θανάσης Παπαθανασίου και ο ποιητής και δοκιμιογράφος Δημήτρης Κοσμοπούλης. Ποιήματα από την αρχαία Ιρλανδική παράδοση θα απαγγείλουν οι ηθοποιοί Περικλής Μοσχολιδάκης και Γιάννα Σταυράκη, πλαισιωμένοι από βίντεο με μοναστικά βιβλία της Ιρλανδίας.

Κυκλοφορεί ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ

Εις την εβδομαδιαία εκκλησιαστική εφημερίδα «Ορθόδοξος Τύπος», που εκκυκλοφόρησε οκτασέλιδος την Παρασκευή 13 Φεβρουαρίου, περιέχονται μεταξύ άλλων και τα εξής:

Ανεξάρτητος Κρήτη. — Ο Αθηνών κ. Ιερώνυμος καθόρισε το πλαίσιο της στρατηγικής του. — Ορθόδοξος πίστις και φυσική επιστήμη. — Υπόμνημα διά την Μασσωνίαν. — Η μεγάλη πνευματική κρίσις. Φιλόθεος Ζερβάκος. — Ο διάχος του νέου Ελληνισμού, μακαριστός Φώτης Κόντογλου. — Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος (†) Α'. Η Εκκλησιαστική Περιοχή. — Η Κυπριακή Κυβέρνησις διαγράφει την προσφορά της Εκκλησίας της Κύπρου εις τους εθνικούς αγώνες. — Ο Βλαντιμίρ Πούτιν εξυμνεί το ρόλο της Ορθόδοξου Εκκλησίας εις την Ρωσίαν. — Όχι εις τον καρνάβαλο, ναι εις την πνευματικήν προετοιμασία.

Σχόλια, βιβλιοκρισίαι και άλλα ειδήσεις συμπληρώνουν το φύλλον.

Ο «Ορθόδοξος Τύπος» κάθε Παρασκευή και όλην την εβδομάδα εις τα περίπτερα. Γραφεία: Κάνιγγος 10. Τηλ.: 210 3816206 και fax συντάξεως: 210 8136981.

ΑΛΜΠΑΤΡΟΣ

Το Σήμα της Στεγανότητας
Τηλ.: 210-5143995

ΑΛΜΠΑΤΡΟΣ

Μονώσεις, Στεγανοποιήσεις παντός καιρού για σπίτια, πολυκατοικίες, κτίρια σε ταράτσες, κεραμοσκεπές, τοίχους, υπόγεια, τοιχεία, βεράντες, ζαρντινιέρες, πισίνες, για υγρασίες, νερά, διαβρώσεις.

ΑΛΜΠΑΤΡΟΣ

Μονώσεις επιστημονικής αντιμετώπισης των προβλημάτων με υλικά τεχνολογίας εξωτερικού. Ελληνικά συνεργεία και αποτελέσματα αμέσως.

ΑΛΜΠΑΤΡΟΣ

Εξειδικευμένες λύσεις συντήρησης παλαιών μονώσεων, καθώς και βελτίωσης αποτυχημένων κατασκευών σε χαμηλές τιμές.

«Η ανατολική χριστιανική παράδοση ξέρει ότι δεν θά προοδεύσει πραγματικά ο άνθρωπος, όσο επιδιώκει την ικανοποίηση της κάθε του επιθυμίας, αλλά όταν μπορέσει να πει "όχι" στις επιθυμίες τις δικές του, γιά να μπορεί να πει "ναί" στις ανάγκες των άλλων».

π. Φιλόθεος Φάρος, 'Η αλλοίωση του χριστιανικού ήθους, 2000

Ζητείται πολιτική συνοχής και ανάπτυξης

Του
ΗΡΑΚΛΗ
ΚΑΝΑΚΑΚΗ

Τα κοινωνικά δικαιώματα που αφορούν βασικές πλευρές της ζωής του ανθρώπου, όπως την εργασία, την υγεία, την παιδεία και την κοινωνική ασφάλιση, θεσμοθετήθηκαν

και κατοχυρώθηκαν συνταγματικά τον 20ο αιώνα.

Αποτυπώνουν την προσπάθεια του μεταπολεμικού κράτους να προσδιορίσει έναν σύγχρονο πολιτισμό, που χαρακτηρίζεται από κατάλυση των κοινωνικών όρων έναντι των οικονομικών πραγμάτων. Που επιδιώκει και θέτει ως προτεραιότητα την εξασφάλιση του «ευ ζην» για όλους τους ανθρώπους.

Αποτελούν δηλαδή τα κοινωνικά δικαιώματα έκφραση μιας έννοιας κοινωνικής δικαιοσύνης και μιας αντισταθμιστικής λογικής. Και συναρτώντο με παροχές σε χρήμα ή σε είδος, που άμβλυαν τις ανισότητες, οικονομικές και κοινωνικές.

Με την εγκαθίδρυση του παγκοσμιοποιημένου νεοφιλελευθερισμού τα κοινωνικά δικαιώματα —σύμβολα της ανάπτυξης του κράτους πρόνοιας στη Δυτική Ευρώπη— και κάθε μέτρο κοινωνικής προστασίας ενοχοποιούνται για τα κρατικά ελλείμματα και το δημόσιο χρέος και ναρκοθετούνται. Και σήμερα στην Ευρώπη αναπροσδιορίζονται στη στενή λογική ενός δικαιώματος στην αρωγή των πενομένων και εξασθετημένων.

Δηλαδή το κράτος πρόνοιας, που είχε καθολικό και ευρύ χαρακτήρα, γίνεται τώρα επιλεκτικό. Εστιάζει το ενδιαφέρον του στους πλέον στερημένους, σε αυτούς που κινδυνεύουν από λιμό, με «στοχευμένα» μέτρα.

Έτσι προέκυψε το λεγόμενο ταμείο κατά της φτώχειας, που χρηματοδοτεί με ψίκουλα και ελεημοσύνη ντροπής αυτούς που βρίσκονται στο τελευταίο σκαλοπάτι της φτώχειας και όχι, ουσιαστικά, όλους όσοι βρίσκονται κάτω από το όριο της φτώχειας.

Η Ευρώπη της συνοχής, με την έντονη κοινωνική ταυτότητα και τις αξίες της αλληλεγγύης και της ανθρωπιάς, είναι πλέον παρελθόν. Κηδεμονευόμενη και χειραγωγούμενη από τα αδηφάγα οικονομικά συμφέροντα σύρεται σε καταστάσεις προκλητικών ανισοτήτων και ασυνήθιστης φτώχειας.

Βέβαια η εξέλιξη αυτή δρομολογήθηκε με τις Συνθήκες του Μάαστριχτ, του Άμστερνταμ και του Σέγκεν και με τη «Νέα Μεταρρυθμιστική Συνθήκη», που είναι σε εκκρεμότητα. Και σήμερα παγιώνεται με την τροπή που παίρνει η αντιμετώπιση της χρηματοπιστωτικής κρίσης.

Η εποχή μας θα αποτελέσει είτε εποχή των ανθρωπίνων και των κοινωνικών δικαιωμάτων, είτε εποχή της βίας, της αναρχίας και των τυφλών αντιδράσεων. Η κοινωνική κατάρρευση που έρχεται, αν δεν ανατραπεί πλήρως το σύστημα των πολιτικών προτεραιοτήτων στην αντιμετώπιση της κρίσης, θα τροφοδοτήσει φαινόμενα αποξένωσης, απομόνωσης, αποκλεισμού και ξενοφοβίας. Αυτά με τη σειρά τους θα οδηγήσουν στην επώαση και εκδήλωση ανεξέλεγκτων κοινωνικών αδιεξόδων και εντάσεων.

Τα πρόσωπα και τα όργανα που ευθύνονται για τη χρηματοπιστωτική κρίση είναι τα πλέον ακατάλληλα για να οδηγήσουν σε υπέρβαση της, σε έξοδο από αυτήν. Το βλέπουμε στις αποφάσεις τους, με τις οποίες μετακυλίζουν το κόστος μονομερώς στους πολίτες και στους εργαζόμενους, αρνούμενοι να αναλάβουν οποιοδήποτε κόστος. Στις συνταγές τους λείπει ο δίκαιος επιμερισμός της ζημιάς, με αποτέλεσμα να χάνουν το ψωμί τους οι πολλοί, για να έχουν το παντεσπάνι τους οι λίγοι.

Οι εμπρηστές δεν μπορούν να αυτοαναγορευτούν σε πυροσβέστες. Χρειάζεται νέα πολιτική συνοχής και ανάπτυξης, που θα έχει ως προτεραιότητες:

1. Το δικαίωμα για εργασία καλοπληρωμένη, με σταθερότητα και ασφάλεια. Μην ξεχνάμε ότι η κρίση γεννήθηκε και γιγαντώθηκε στη φωλιά του φιλελευθερισμού και στις χώρες με τις πιο αντιδραστικές μορφές ευελιξίας.
2. Το δικαίωμα στη δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση σε όλες τις βαθμίδες με αναβάθμιση των υπηρεσιών της.
3. Το δικαίωμα σε μια δημόσια υγεία, όπου δεν θα πητάει και εξευτελιζέται το ανθρώπινο πρόσωπο.
4. Το δικαίωμα σε σύνταξη που θα είναι εγγυημένη και θα εξασφαλίζει στον δικαιούχο αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης.

Επικίνδυνο για τη Δημοκρατία έχει αρχίζει να γίνεται το σκηνικό που στήνουν οι «μπαχαλάκηδες». Την Καθαρά Δευτέρα έκαψαν τρένο του Ηλεκτρικού στην Κηφισιά. Κάποιοι άθλιοι αφάισαν 10 εκατοστά σιδηροτροχιές στο Ζευγολισιά και ζήτησαν 1,5 εκατ. ευρώ λίτρα.

Ο μηδενισμός της καταστροφής καθιλάζει με κύριο θύμα την ίδια την Δημοκρατία μας, η οποία είναι ανοχύρωτη και ένεκα των ανάξιών λειτουργιών της και της ιδιοτέλειας των πολιτών της.

Για να επανέλθουμε στην ομαλότητα μια ευρύτατη πολιτική και κοινωνική, δημοκρατική συναίνεση είναι αναγκαία. Ποιοί όμως θα την κανονάρχισουν;

9 ΜΠΟΦΟΡ...

✿ «Καθαρή» Δευτέρα έγραφε την Καθαρά Δευτέρα το *in.gr* του Δ. Ομήρου Λαμπράκη. Φαίνεται ότι κάποιοι στα νέα ΜΜΕ βάλθηκαν να καθαρίσουν και τη γλώσσα.

✿ Σ' ένα τόπο που εορτάζεται ο Καρνάβαλος καθ' εκάστην τι νύχμα έχει να εορτάζεται η Αποκριά;

✿ Το περίεργο δεν είναι που δραπετεύσε ο Παλαιωκόστας. Το περίεργο είναι που οι υπόλοιποι μένουν μέσα.

✿ Μάλλον περμένουν να καλοκαιριάσει...

✿ Ο Αρχηγός Β. Τσιατούρας ανταμοίφθηκε για την ικανότητά του και παραμένει στη θέση του με τις εαρινές κρίσεις.

✿ Στον ΣΥΝ ήθελαν την νοσηλευόμενη Κωνσταντίνα Κούνεβα υποψήφια στο ευρωψηφοδέλτιο. Τέτοιο λαϊκισμό θα τον ζήλευε κι ο Καρατζαφέρης.

✿ «Ντρέπομαι που με θυμήθηκαν τώρα», απάντησε η κυρία, με όλη τη σημασία της λέξης, Κούνεβα.

✿ Ο δε Σεραφεύμ Φυντανίδης, λέγεται, ότι θα ηγηθεί του ευρωψηφοδελτίου της ΝΔ.

✿ Η ντροπή φαίνεται πως είναι πλέον αρετή μόνο για μετανάστες. Οι εγχώριοι τα έχουμε «ξεπεράσει» αυτά.

✿ Πού να βρεθεί τσίπα στο «Σκάι», που γέμισε την Αθήνα με αφίσες (φωτό) του Καποδίστρια και την προτροπή «ψηφίστε με», λες και είναι υποψήφιος στη Β' Αθηνών...

✿ Ούτε ιερό ούτε όσιο δεν έχουν στο συγκρότημα Αθαφούζου για να αυξήσουν την τηλεθέαση.

✿ Όσο μικραίνει η Ελλάδα τόσο αναζητούμε «Μεγάλους Έλληνες».

✿ «Μία πρέπει να είναι η αποστολή σας, η εξασφάλιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και η δια της παιδείας μόρφωση των ηθών του, δια της οποίας θα αναδειχθεί εις τον λοιπόν πεφωτισμένον κόσμον άξιος της ελευθερίας», έγραφε ο Κυβερνήτης Ιωάννης Καποδίστριας σε επιστολή του.

✿ Μας το θύμισε η Λώρη Κέζα —προς τιμήν της— από «Το Βήμα» (27/2). Η επιφυλλιδιογράφος θυμήθηκε τον πρώτο μας Κυβερνήτη οικτρόντας τα όσα γίνονται σήμερα στο υπουργείον της Παιδείας.

✿ Φαντάζομαι ότι στο άκουσμα των «δικαιωμάτων του ανθρώπου» θα βγάσουν σφυράκια κάποιοι θιασώτες του εισαγόμενου εξ ΗΠΑ χριστιανοφασισμού, αλλά Σάρα Πέυλιν, που επ' εσχάτους έκαμαν «Κοινωνία» και σήκωσαν «σημαία» κι αυτοί τον Καποδίστρια για να κατέβουν στις εκλογές.

✿ «Αν σταματήσετε να βοηθάτε, μπορεί και να σωθούμε», γράφει η συγγραφέας Νταμπίσα Μόγιο, από τη Ζάμπια, στο βιβλίο της «Αδιέξοδη βοήθεια».

✿ «Η μεγαλύτερη βοήθεια που θα μπορούσε να προσφέρει η Δύση στην Αφρική είναι να σταματήσει τη βοήθεια», γράφει η Μόγιο («Έθνος της Κυριακής» 1/3). «Η χρηματοδότηση από τη Δύση εντείνει την εξάρτηση, καθλιεργεί τη διαφθορά και πνίγει το επιχειρηματικό πνεύμα», διευκρινίζει.

✿ «Όταν παντρεύεσαι κάποιον το κάλεις και για τα καλά και για τα κακά.

Αλλιώς είναι λίγο ψεύτικο», δήλωσε η Αλίσια Ρομέρο, μετά το γάμο της με τον Σάββα Ξηρό, ο οποίος εξακοιουθεί να κρατείται στον Κορυδαλλό.

✿ «Νιώθω ότι εγώ κι ο Σάββας είμαστε ένα», είπε. Φαίνεται ότι ο γάμος παραμένει —ευτυχώς— ανθρώπινη αξία για τους τσακισμένους της ζωής.

✿ Οι καλοστεκούμενοι του Κολλωνακίου προτιμούν τα συμβόλαια.

✿ «Ενδεχομένως θα χρειαστεί να στερηθούμε κάποια πράγματα (ατομικά δικαιώματα), προκειμένου να αντιμετωπίσουμε ακόμα μεγαλύτερα προβλήματα.» Τάδε έφη Χρήστος Μαρκογιαννάκης («Πρώτο θέμα», 1/3).

✿ Γιατί χρησιμοποιεί πρώτο πληθυντικό πρόσωπο; Ας στερηθεί εκείνος ό,τι δεν του είναι αναγκαίο. Το «εμείς» δεν είναι για ελδού σου, κ. Ραβδόυχε.

✿ Για «όσους έχουν επινοήσει μια δική τους, βοήθη Αριστερά, όπως κάποιοι χριστιανοί επινοούν έναν Χριστό στα μέτρα τους», μιλά ο Δημήτρης Κουφοντίνας σε συνέντευξή του («Πρώτο θέμα», 1/3).

✿ Ας τα ακούνε όσοι έχουν την Αριστερά για (κυβερνητική ενίοτε) καρέκλα. Αν και, ως χριστιανοί, διαφωνούμε με τις δολοφονίες του νέου «Ροβεσπιέρου» της 17Ν, ας τα ακούσουν κάποιοι ξερόδες: αριστερά και τρομοκρατία συκοινωνούν από εποχής της Γαλλικής Επανάστασης.

✿ 5 κιλά χαρτί υγείας το χρόνο καταναλώνει ο μέσος Αμερικανός. Το 98% από αυτό παράγεται από παρθένα δάση.

✿ 120.000 τόνοι χαρτιού υγείας καταναλώνεται ετησίως στην Ελλάδα.

✿ Με τις υγείες μας!

✿ Εάν προσθέσουμε άραγε και τις εφημερίδες πόσο πάει;

ο βοριάς